

Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

Inhoud

I *Besluiten waarvan de publikatie voorwaarde is voor de toepassing*

.....

II *Besluiten waarvan de publikatie niet voorwaarde is voor de toepassing*

Raad

85/610/EEG:

- ★ Richtlijn van de Raad van 20 december 1985 houdende zevende wijziging (asbest) van Richtlijn 76/769/EEG betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen der Lid-Staten inzake de beperking van het op de markt brengen en van het gebruik van bepaalde gevaarlijke stoffen en preparaten 1

85/611/EEG:

- ★ Richtlijn van de Raad van 20 december 1985 tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende bepaalde instellingen voor collectieve belegging in effecten (icbe's) 3

85/612/EEG:

- ★ Aanbeveling van de Raad van 20 december 1985 betreffende artikel 25, lid 1, tweede alinea, van Richtlijn 85/611/EEG 19

85/613/EEG:

- ★ Besluit van de Raad van 20 december 1985 betreffende de aanvaarding, namens de Gemeenschap, van programma's en maatregelen inzake de lozing van kwik en cadmium in het kader van het Verdrag ter voorkoming van verontreiniging van de zee vanaf het land 20

II

(Besluiten waarvan de publikatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

RAAD

RICHTLIJN VAN DE RAAD

van 20 december 1985

houdende zevende wijziging (asbest) van Richtlijn 76/769/EEG betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen der Lid-Staten inzake de beperking van het op de markt brengen en van het gebruik van bepaalde gevaarlijke stoffen en preparaten

(85/610/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 100,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Europese Parlement ⁽²⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽³⁾,

Overwegende dat vaststaat dat asbest een voor de gezondheid gevaarlijke stof is;

Overwegende dat het gebruik van asbest en zelfs van asbesthoudende produkten, doordat vezels worden vrijgemaakt, asbestose en carcinomen kan veroorzaken; dat het op de markt brengen en het gebruik bijgevolg zo strikt mogelijk moet worden beperkt;

Overwegende dat bij Richtlijn 76/769/EEG ⁽⁴⁾, zoals gewijzigd bij Richtlijn 83/478/EEG ⁽⁵⁾, reeds de eerste maatregelen in die zin zijn getroffen, door op enkele uitzonderingen na het op de markt brengen en het gebruik van crocidoliet te verbieden en door een bijzondere etikette-

ring voor te schrijven waarop de gevaren van het gebruik van produkten die asbestvezels bevatten, zijn vermeld;

Overwegende dat een betere controle van het op de markt brengen en het gebruik van gevaarlijke asbestvezels noodzakelijk is ter bescherming van de gezondheid van de mens, te meer daar er voor bepaalde doeleinden als minder gevaarlijk beschouwde vervangende produkten bestaan;

Overwegende dat de kwestie van het op de markt brengen en het gebruik van andere asbesthoudende produkten moet worden geregeld en dat de Raad de Commissie in dit verband verzoekt om zo spoedig mogelijk een begin te maken c.q. verder te gaan met werkzaamheden die gericht zijn op de ontwikkeling van testmethoden met betrekking tot asbesthoudende produkten;

Overwegende dat in bepaalde Lid-Staten voorschriften bestaan voor asbest; dat deze verschillen vertonen met betrekking tot de voorwaarden waaronder dit produkt op de markt mag worden gebracht en mag worden gebruikt; dat deze verschillen een belemmering vormen voor de handel en een rechtstreekse weerslag hebben op de totstandbrenging en werking van de gemeenschappelijke markt;

Overwegende dat het, om bepaalde van deze verschillen uit de weg te ruimen, geboden is de bijlage van Richtlijn 76/769/EEG, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 85/467/EEG ⁽⁶⁾, aan te vullen,

⁽¹⁾ PB nr. C 78 van 28. 3. 1980, blz. 10.

⁽²⁾ PB nr. C 125 van 17. 5. 1982, blz. 159.

⁽³⁾ PB nr. C 331 van 17. 12. 1980, blz. 6.

⁽⁴⁾ PB nr. L 262 van 27. 9. 1976, blz. 201.

⁽⁵⁾ PB nr. L 263 van 24. 9. 1983, blz. 33.

⁽⁶⁾ PB nr. L 269 van 11. 10. 1985, blz. 56.

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

In bijlage I van Richtlijn 76/769/EEG wordt punt 5 vernummerd tot 6 en wordt het volgende punt toegevoegd:

6.3. Asbestvezels:

Chrysotiel, CAS nr. 12001-29-5
Amosiet, CAS nr. 12172-73-5
Anthofylliet, CAS nr. 77536-67-5
Actinoliet, CAS nr. 77536-66-4
Tremoliet, CAS nr. 77536-68-6

6.3.1. Het op de markt brengen en het gebruik van produkten die deze vezels bevatten is verboden voor:

- a) speelgoed;
- b) materialen of preparaten die bestemd zijn om door spuiten of verstuiven te worden aangebracht; de Lid-Staten kunnen evenwel op hun grondgebied asbesthoudende bitumineuze verbindingen toelaten die bestemd zijn om als corrosiebescherming op de onderzijde van voertuig-carrosserieën te worden gespoten;
- c) eindprodukten in poedervorm, die in de kleinhandel aan het publiek worden verkocht;
- d) rookartikelen zoals tabakspijpen en sigaretten en sigarenmondstukken;
- e) katalytische zeven en isolatievoorzieningen, bestemd voor of ingebouwd in verwarmingstoestellen die op vloeibaar gas werken;
- f) verf en vernis.

Artikel 2

1. De Lid-Staten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op 31 december 1987 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.
2. De Lid-Staten delen de Commissie de tekst van de bepalingen van intern recht mede, die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 3

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Brussel, 20 december 1985.

Voor de Raad

De Voorzitter

R. KRIEPS

RICHTLIJN VAN DE RAAD

van 20 december 1985

tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende bepaalde instellingen voor collectieve belegging in effecten (icbe's)

(85/611/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 57, lid 2,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Europese Parlement ⁽²⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽³⁾,

Overwegende dat de wettelijke regelingen der Lid-Staten op het gebied van instellingen voor collectieve belegging aanzienlijk uiteenlopen, in het bijzonder ten aanzien van de verplichtingen en het toezicht waaraan zij worden onderworpen; dat deze verschillen tot verstoringen van de mededingingsverhoudingen tussen deze instellingen leiden en de deelnemers geen gelijkwaardige bescherming bieden;

Overwegende dat een coördinatie van de nationale wettelijke regelingen voor instellingen voor collectieve belegging dientengevolge gewenst lijkt ten einde op Gemeenschapsniveau de mededingingsverhoudingen voor deze instellingen nader tot elkaar te brengen en aldaar een doeltreffender en meer uniforme bescherming van de deelnemers te verwezenlijken; dat deze coördinatie gewenst lijkt om de verhandeling van de rechten van deelneming in een zich in een Lid-Staat bevindende instelling voor collectieve belegging op het grondgebied van andere Lid-Staten te vergemakkelijken;

Overwegende dat de verwezenlijking van deze doelstellingen de opheffing vergemakkelijkt van de beperkingen van het vrije verkeer op Gemeenschapsniveau van rechten van deelneming in instellingen voor collectieve belegging en dat deze coördinatie bijdraagt tot de totstandbrenging van een Europese kapitaalmarkt;

Overwegende dat het, gelet op de hierboven bedoelde doelstellingen, wenselijk is voor de zich in de Lid-Staten bevindende instellingen voor collectieve belegging, gemeenschappelijke minimumregels vast te stellen met betrekking tot toelating, toezicht, inrichting, werkzaamheid en door hen te publiceren informatie;

Overwegende dat toepassing van deze gemeenschappelijke regels een voldoende waarborg vormt om de in een Lid-Staat gevestigde instellingen voor collectieve belegging, behoudens de bepalingen ter zake van het kapitaalverkeer, toe te staan hun rechten van deelneming in de andere Lid-Staten te verhandelen zonder dat deze ten aanzien van deze instellingen of hun rechten van deelneming bepalingen van welke aard dan ook kunnen voorschrijven, behalve die welke in die Lid-Staten niet vallen onder de door deze richtlijn bestreken gebieden; dat echter een bepaling nodig is dat, indien een instelling voor collectieve belegging haar rechten van deelneming verhandelt in een andere Lid-Staat dan die waar zij zich bevindt, zij aldaar alle nodige maatregelen moet treffen, opdat de deelnemers aldaar hun financiële rechten gemakkelijk kunnen uitoefenen en aldaar over de nodige informatie kunnen beschikken;

Overwegende dat de coördinatie van de wettelijke regelingen der Lid-Staten in een eerste fase moet worden beperkt tot instellingen voor collectieve belegging die niet van het closed-end-type zijn, die hun rechten van deelneming aan het publiek in de Gemeenschap te koop aanbieden en waarvan het uitsluitende doel is te beleggen in effecten (waarbij het hoofdzakelijk gaat om effecten die zijn genoteerd op officiële beurzen of op soortgelijke wijze geregementeerde markten); dat de regelgeving voor instellingen voor collectieve belegging waarop de richtlijn niet van toepassing is, andere problemen doet rijzen waarvoor andersluidende bepalingen nodig zijn, en dat de coördinatie voor dergelijke instellingen derhalve in een later stadium zal plaatsvinden; dat elke Lid-Staat, in afwachting van deze coördinatie, met name kan vaststellen welke soorten instellingen voor collectieve belegging in effecten (icbe's) van het toepassingsgebied van deze richtlijn zijn uitgesloten op grond van hun beleid inzake beleggingen en het aangaan van leningen, en specifieke voorschriften kan vaststellen waaraan deze icbe's bij de uitoefening van hun werkzaamheden op zijn grondgebied zijn onderworpen;

Overwegende dat het vrij verhandelen van de rechten van deelneming in icbe's die gemachtigd zijn om tot 100 % van hun eigen activa te beleggen in effecten van een zelfde uitgevende instelling (Staat, territoriaal publiekrechtelijk lichaam, enz.), rechtstreeks noch middellijk tot gevolg mag hebben dat de werking van de kapitaalmachten wordt verstoord, de financiering van een Lid-Staat wordt bemoeilijkt of dat er economische situaties ontstaan die analoog zijn aan die welke artikel 68, lid 3, van het Verdrag beoogt te voorkomen;

Overwegende dat rekening moet worden gehouden met de bijzondere situatie van de kapitaalmarkt van de Helleense

⁽¹⁾ PB nr. C 171 van 26. 7. 1976, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. C 57 van 7. 3. 1977, blz. 31.

⁽³⁾ PB nr. C 75 van 26. 3. 1977, blz. 10.

Republiek en de Portugese Republiek door deze landen een extra termijn toe te staan om aan deze richtlijn te voldoen,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

AFDELING I

Algemene bepalingen en toepassingsgebied

Artikel 1

1. De Lid-Staten passen deze richtlijn toe op instellingen voor collectieve belegging in effecten (icbe's) die zich op hun grondgebied bevinden.

2. Voor de toepassing van deze richtlijn en behoudens artikel 2, wordt onder icbe's verstaan instellingen

- waarvan het uitsluitend doel is de collectieve belegging in effecten van uit het publiek aangetrokken kapitaal, met toepassing van het beginsel van risicospreiding, en
- waarvan de rechten van deelneming op verzoek van de houders ten laste van de activa van deze instellingen direct of indirect worden ingekocht of terugbetaald. Met dergelijke inkopen of terugbetalingen wordt gelijkgesteld ieder handelen van een icbe om te voorkomen dat de waarde van haar rechten van deelneming ter beurze aanzienlijk afwijkt van de intrinsieke waarde.

3. Deze instellingen kunnen rechtens geregeld zijn bij overeenkomst (beleggingsfondsen beheerd door een beheermaatschappij), als trust (unit trust) dan wel bij statuten (beleggingsmaatschappij).

In deze richtlijn wordt onder beleggingsfonds ook de unit trust verstaan.

4. Aan deze richtlijn zijn echter niet onderworpen beleggingsmaatschappijen waarvan de activa via dochterondernemingen voornamelijk worden belegd in andere waarden dan effecten.

5. De Lid-Staten verbieden de icbe's die onder het toepassingsgebied van deze richtlijn vallen, zich om te zetten in een instelling voor collectieve belegging die niet onder deze richtlijn valt.

6. Indien icbe's uit een andere Lid-Staat hun rechten van deelneming verhandelen op het grondgebied van een Lid-Staat, mag deze Lid-Staat noch voor bedoelde icbe's noch voor de door hen utigegeven rechten van deelneming, bepalingen voorschrijven op het door deze richtlijn bestreken gebied, zulks behoudens de bepalingen op het gebied van het kapitaalverkeer en die van de artikelen 44 en 45 en van artikel 52, lid 2.

7. Onverminderd lid 6 kunnen die Lid-Staten die zich op hun grondgebied bevindende icbe's onderwerpen aan strengere bepalingen dan die van de artikelen 4 en volgende,

alsmede aan aanvullende bepalingen, mits deze algemeen gelden en niet strijdig zijn met deze richtlijn.

Artikel 2

1. Deze richtlijn is niet van toepassing op

- icbe's van het closed-end-type,
- icbe's die kapitaal aantrekken zonder de verkoop van hun rechten van deelneming bij het publiek in de Gemeenschap of in enig deel ervan te bevorderen,
- icbe's waarvan de rechten van deelneming krachtens het fondsreglement dan wel de statuten van de beleggingsmaatschappij alleen aan het publiek van derde landen mogen worden verkocht,
- soorten icbe's die zijn aangewezen bij of krachtens de wet van de Lid-Staat waar de icbe zich bevindt en waarvoor de in afdeling V en in artikel 36 bedoelde voorschriften, gezien hun beleid inzake beleggingen en het aangaan van leningen, niet geschikt zijn.

2. Na verloop van een termijn van vijf jaar nadat deze richtlijn ten uitvoer is gelegd, dient de Commissie bij de Raad een verslag in over de toepassing van lid 1, en met name het vierde streepje. Zij stelt zo nodig maatregelen voor om dit toepassingsgebied uit te breiden.

Artikel 3

Voor de toepassing van deze richtlijn wordt een icbe geacht zich te bevinden in de Lid-Staat waar de statutaire zetel van de beheermaatschappij van het beleggingsfonds of de statutaire zetel van de beleggingsmaatschappij is gelegen; de Lid-Staten eisen dat het hoofdkantoor zich bevindt in dezelfde Lid-Staat als die waar de statutaire zetel is gevestigd.

AFDELING II

Toelating van de icbe

Artikel 4

1. Een icbe moet, om haar werkzaamheden te kunnen uitoefenen, zijn toegelaten door de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staat waar de icbe zich bevindt, hierna „bevoegde autoriteiten” te noemen.

Deze toelating geldt voor alle Lid-Staten.

2. Een beleggingsfonds wordt pas toegelaten nadat de bevoegde autoriteiten de beheermaatschappij, het fondsreglement en de keuze van de bewaarder hebben aanvaard. Een beleggingsmaatschappij wordt pas toegelaten nadat de bevoegde instanties de statuten en de keuze van de bewaarder hebben aanvaard.

3. De bevoegde autoriteiten mogen een icbe niet toelaten wanneer de bestuurders van de beheermaatschappij, de

beleggingsmaatschappij of de bewaarder niet de vereiste garanties inzake betrouwbaarheid bieden of niet de voor de uitoefening van hun functies nodige ervaring bezitten. Te dien einde moeten de identiteit van de bestuurders van de beheermaatschappij, van de beleggingsmaatschappij en van de bewaarder, alsmede iedere vervanging van deze bestuurders onmiddellijk aan de bevoegde autoriteiten worden gemeld.

Onder bestuurders worden diegenen verstaan die krachtens wet of statuten de beheer- of beleggingsmaatschappij of de bewaarder vertegenwoordigen of in feite het beleid van de beheer- of de beleggingsmaatschappij of van de bewaarder bepalen.

4. Voor iedere vervanging van de beheermaatschappij of van de bewaarder, alsmede voor alle wijzigingen van het fondsreglement of van de statuten van de beleggingsmaatschappij is goedkeuring van de bevoegde autoriteiten vereist.

AFDELING III

Verplichtingen betreffende de inrichting van beleggingsfondsen

Artikel 5

De beheermaatschappij moet over voldoende financiële middelen beschikken om haar taak daadwerkelijk te kunnen uitoefenen en haar verplichtingen te kunnen nakomen.

Artikel 6

De werkzaamheden van de beheermaatschappij moeten beperkt zijn tot het beheer van beleggingsfondsen en beleggingsmaatschappijen.

Artikel 7

1. De activa van een beleggingsfonds moeten in bewaring worden gegeven bij een bewaarder.

2. De in artikel 9 bedoelde aansprakelijkheid van de bewaarder blijft bestaan wanneer hij de bij hem in bewaring gegeven activa geheel of ten dele aan derden toevertrouwt.

3. De bewaarder is bovendien gehouden:

- a) zich ervan te vergewissen, dat de verkoop, uitgifte, inkoop, terugbetaling en intrekking van rechten van deelneming voor rekening van het fonds of door de beheermaatschappij, overeenkomstig de wet of het fondsreglement geschieden;
- b) zich ervan te vergewissen dat de waarde van de rechten van deelneming wordt berekend overeenkomstig de wet of het fondsreglement;

c) de aanwijzingen van de beheermaatschappij uit te voeren, tenzij deze in strijd zijn met de wet of het fondsreglement;

d) zich ervan te vergewissen dat bij transacties met betrekking tot de activa van het fonds de tegenprestatie hem binnen de gebruikelijke termijnen wordt voldaan;

e) zich ervan te vergewissen dat de opbrengsten van het fonds een bestemming krijgen in overeenstemming met de wet of het fondsreglement.

Artikel 8

1. De bewaarder moet zijn statutaire zetel hebben in de Lid-Staat waar de beheermaatschappij haar statutaire zetel heeft, dan wel daar zijn gevestigd indien hij zijn statutaire zetel in een andere Lid-Staat heeft.

2. De bewaarder moet een instelling zijn die onder overheidstoezicht staat. Hij moet over voldoende financiële waarborgen en vakbekwaamheid beschikken om de werkzaamheden die hij krachtens zijn taak van bewaarder moet verrichten, daadwerkelijk te kunnen uitvoeren en om de verplichtingen die uit de uitoefening van deze taak voortvloeien, na te komen.

3. De Lid-Staat bepaalt welke van de in lid 2 bedoelde soorten instellingen als bewaarder mogen worden gekozen.

Artikel 9

De bewaarder is volgens het nationale recht van de Staat waar de statutaire zetel van de beheermaatschappij zich bevindt, jegens de beheermaatschappij en de deelnemers aansprakelijk voor alle door hen geleden schade tengevolge van verwijtbare niet-nakoming of gebrekkige nakoming van zijn verplichtingen. Naar gelang van de rechtsbetrekking tussen de bewaarder, de beheermaatschappij en de deelnemers, kan de bewaarder ten behoeve van de deelnemers door dezen rechtstreeks, dan wel door tussenkomst van de beheermaatschappij indirect worden aangesproken.

Artikel 10

1. De taken van beheermaatschappij en bewaarder mogen niet door dezelfde maatschappij worden vervuld.

2. Bij de vervulling van hun respectieve taken moeten de beheermaatschappij en de bewaarder onafhankelijk en uitsluitend in het belang van de deelnemers optreden.

Artikel 11

De wet of het fondsreglement bepaalt onder welke voorwaarden de beheermaatschappij en de bewaarder worden vervangen en welke regels ter bescherming van de deelnemers bij deze vervanging gelden.

AFDELING IV

Verplichtingen betreffende de inrichting van beleggingsmaatschappijen en hun bewaarder*Artikel 12*

De Lid-Staten bepalen welke rechtsvorm de beleggingsmaatschappij moet hebben. De beleggingsmaatschappij moet over voldoende volgestort kapitaal beschikken om haar werkzaamheden daadwerkelijk te kunnen verrichten en haar verplichtingen te kunnen nakomen.

Artikel 13

De beleggingsmaatschappij mag geen andere werkzaamheden uitoefenen dan de in artikel 1, lid 2, bedoelde.

Artikel 14

1. De activa van een beleggingsmaatschappij moeten in bewaring worden gegeven bij een bewaarder.

2. De in artikel 16 bedoelde aansprakelijkheid van de bewaarder blijft bestaan wanneer hij de hem in bewaring gegeven activa geheel of ten dele aan derden toevertrouwt.

3. De bewaarder is bovendien gehouden:

- a) zich ervan te vergewissen dat de verkoop, uitgifte, inkoop, terugbetaling en intrekking van rechten van deelneming voor rekening van of door de beleggingsmaatschappij overeenkomstig de wet of de statuten van de beleggingsmaatschappij geschieden;
- b) zich ervan te vergewissen dat bij de transacties met betrekking tot de activa van de maatschappij, de tegenwaarde hem binnen de gebruikelijke termijnen wordt voldaan;
- c) zich ervan te vergewissen dat de opbrengsten van de maatschappij een bestemming krijgen in overeenstemming met de wet en de statuten.

4. Een Lid-Staat kan bepalen dat de zich op zijn grondgebied bevindende beleggingsmaatschappijen die hun rechten van deelneming uitsluitend via één of meer effectenbeurzen verhandelen en die aldaar in de officiële notering zijn opgenomen, niet over een bewaarder in de zin van deze richtlijn behoeven te beschikken.

De artikelen 34, 37 en 38 zijn niet van toepassing op deze maatschappijen. De regels voor de waardering van de activa van deze maatschappijen moeten evenwel in de wet en/of hun statuten worden vermeld.

5. Een Lid-Staat kan bepalen dat de zich op zijn grondgebied bevindende beleggingsmaatschappijen die ten minste 80 % van hun rechten van deelneming via één of meer in de statuten aangewezen effectenbeurzen verhandelen, niet

over een bewaarder in de zin van deze richtlijn behoeven te beschikken, op voorwaarde dat deze rechten van deelneming zijn toegelaten tot de officiële notering van de effectenbeurzen van de Lid-Staten op wier grondgebied de rechten van deelneming worden verhandeld en mits de door de beleggingsmaatschappij buiten de beurs om verrichte transacties alleen tegen beurskoers plaatsvinden. In de statuten van de beleggingsmaatschappij moet de beurs in het land van verhandeling worden vermeld waarvan de notering de prijs bepaalt van de transacties die in dat land door de beleggingsmaatschappij buiten de beurs om worden verricht.

Een Lid-Staat maakt van de in de vorige alinea bedoelde mogelijkheid slechts gebruik indien hij van oordeel is dat de deelnemers een bescherming genieten die gelijkwaardig is aan die welke wordt genoten door deelnemers in icbe's die wel een bewaarder in de zin van deze richtlijn hebben.

Deze en de in lid 4 bedoelde maatschappijen moeten in het bijzonder:

- a) wanneer de wet hieromtrent niets bepaalt, in hun statuten de methoden voor de berekening van de intrinsieke waarde van de rechten van deelneming vermelden;
- b) op de markt optreden om te voorkomen dat de waarde van hun rechten van deelneming ter beurze meer dan 5 % afwijkt van hun intrinsieke waarde;
- c) de intrinsieke waarde van de rechten van deelneming vaststellen, ten minste tweemaal per week ter kennis van de bevoegde autoriteiten brengen en tweemaal per maand bekendmaken.

Een onafhankelijk controleur van de jaarrekening moet zich er ten minste tweemaal per maand van vergewissen dat de berekening van de waarde van de rechten van deelneming plaatsvindt overeenkomstig de wet en de statuten van de maatschappij. Bij die gelegenheid moet de controleur nagaan of de activa van de maatschappij volgens de wettelijke voorschriften en de statuten worden belegd.

6. De Lid-Staten delen de Commissie de identiteit mede van de maatschappijen waarvoor de in de leden 4 en 5 bedoelde afwijkingen gelden.

Binnen vijf jaar na de tenuitvoerlegging van deze richtlijn brengt de Commissie aan het Contactcomité verslag uit over de toepassing van de leden 4 en 5. Nadat het Contactcomité advies heeft uitgebracht, stelt de Commissie zo nodig passende maatregelen voor.

Artikel 15

1. De bewaarder moet zijn statutaire zetel hebben in de Lid-Staat waar de beheermaatschappij haar statutaire zetel heeft, dan wel daar zijn gevestigd indien hij zijn statutaire zetel in een andere Lid-Staat heeft.

2. De bewaarder moet een instelling zijn die onder overheidstoezicht staat. Hij moet over voldoende financiële

waarborgen en vakbekwaamheid beschikken om de werkzaamheden die hij krachtens zijn taak van bewaarder moet verrichten, daadwerkelijk te kunnen uitvoeren en om de verplichtingen die uit de uitoefening van deze taak voortvloeien, na te komen.

3. De Lid-Staat bepaalt welke van de in lid 2 bedoelde soorten instellingen als bewaarder mogen worden gekozen.

Artikel 16

De bewaarder is volgens het nationale recht van de Staat waar de statutaire zetel van de beleggingsmaatschappij zich bevindt, jegens de beleggingsmaatschappij en de deelnemers aansprakelijk voor alle door hen geleden schade ten gevolge van verwijtbare niet-nakoming of gebrekkige nakoming van zijn verplichtingen.

Artikel 17

1. De taken van beleggingsmaatschappij en bewaarder mogen niet door dezelfde maatschappij worden vervuld.

2. Bij de vervulling van zijn taken moet de bewaarder uitsluitend in het belang van de deelnemers optreden.

Artikel 18

De wet of de statuten van de beleggingsmaatschappij bepalen onder welke voorwaarden de bewaarder wordt vervangen en welke regels ter bescherming van de deelnemers bij deze vervanging gelden.

AFDELING V

Verplichtingen met betrekking tot het beleggingsbeleid van icbe's

Artikel 19

1. De beleggingen van een beleggingsfonds en van een beleggingsmaatschappij mogen uitsluitend bestaan uit:

- a) tot de officiële notering aan een effectenbeurs van een Lid-Staat toegelaten effecten;
- b) op een andere gereguleerde, regelmatig functionerende, erkende en open markt van een Lid-Staat verhandelde effecten;
- c) tot de officiële notering van een effectenbeurs van een derde land toegelaten of op een andere gereguleerde, regelmatig functionerende, erkende en open markt van een derde land verhandelde effecten, mits de keuze van de beurs of de markt door de bevoegde autoriteiten is goedgekeurd dan wel de wet en/of het fondsreglement of de statuten van de beleggingsmaatschappij daarin voorzien;

d) nieuw uitgegeven effecten, onder voorbehoud dat

- de emissievoorwaarden de verplichting inhouden dat toelating tot de officiële notering op een effectenbeurs of op een andere gereguleerde, regelmatig functionerende, erkende en open markt wordt aangevraagd, en mits de keuze van de beurs of de markt door de bevoegde autoriteiten is goedgekeurd dan wel de wet en/of het fondsreglement of de statuten van de beleggingsmaatschappij daarin voorzien;
- de toelating uiterlijk binnen een jaar na de uitgifte wordt verkregen.

2. Niettemin:

- a) mag een icbe ten hoogste 10 % van haar activa beleggen in andere effecten dan de in lid 1 bedoelde;
- b) kunnen de Lid-Staten bepalen dat icbe's ten hoogste 10 % van hun activa mogen beleggen in vorderingen die voor de toepassing van deze richtlijn wegens hun kenmerken gelijkgesteld kunnen worden met effecten en die courant verhandelbaar en liquide zijn en waarvan op ieder ogenblik of althans met de in artikel 34 bedoelde regelmaat de waarde nauwkeurig kan worden bepaald;
- c) mag een beleggingsmaatschappij roerende en onroerende goederen verwerven die rechtstreeks noodzakelijk zijn voor de uitoefening van haar werkzaamheid;
- d) mag een icbe geen edele metalen of certificaten die dergelijke metalen vertegenwoordigen, verwerven.

3. De in lid 2, onder a) en b), bedoelde beleggingen mogen in geen geval gezamenlijk meer dan 10 % van de activa van een icbe bedragen.

4. Beleggingsfondsen en beleggingsmaatschappijen mogen accessoir ook liquide middelen houden.

Artikel 20

1. De Lid-Staten delen de Commissie de volgende gegevens mede:

- a) uiterlijk op de datum waarop deze richtlijn ten uitvoer wordt gelegd: de lijst van de vorderingen die zij voornemens zijn overeenkomstig artikel 19, lid 2, onder b), met effecten gelijk te stellen, onder vermelding van de beweegredenen hiervoor en van de kenmerken van de gelijkgestelde vorderingen;
- b) de wijzigingen die zij in de onder a) bedoelde lijst van vorderingen willen aanbrengen of nieuwe gevallen van gelijkstelling die zij overwegen, alsmede de beweegredenen voor deze wijzigingen of voor deze nieuwe gevallen van gelijkstelling.

2. De Commissie stelt de overige Lid-Staten onmiddellijk in kennis van deze gegevens, zo nodig voorzien van haar opmerkingen. Over deze mededeling kan overeenkomstig de procedure van artikel 53, lid 4, in het Contactcomité van gedachten worden gewisseld.

Artikel 21

1. De Lid-Staten kunnen icbe's toestaan, onder de voorwaarden en binnen de grenzen die zij stellen, technieken en instrumenten met betrekking tot effecten toe te passen, mits deze technieken en instrumenten worden gebezigd met het oog op een goed portefeuillebeheer.
2. De Lid-Staten kunnen bovendien icbe's machtigen om technieken en instrumenten toe te passen om koersrisico's in het kader van het beheer van het vermogen van de icbe te dekken.

Artikel 22

1. Een icbe mag niet voor meer dan 5 % van de waarde van haar eigen activa beleggen in effecten van een zelfde uitgevende instelling.
2. De Lid-Staten kunnen de in lid 1 gestelde begrenzing verhogen tot ten hoogste 10 %. Het bezit van de icbe aan effecten van uitgevende instellingen waarin zij voor meer dan 5 % van de waarde van haar eigen activa belegt, mag evenwel in totaal niet meer dan 40 % bedragen van de waarde van de activa van de icbe.
3. De Lid-Staten kunnen de in lid 1 gestelde begrenzing verhogen tot ten hoogste 35 %, wanneer de effecten worden uitgegeven of gegarandeerd door een Lid-Staat, zijn territoriale publiekrechtelijke lichamen, door een derde Staat of door internationale publiekrechtelijke instellingen waarin een of meer Lid-Staten deelnemen.

Artikel 23

1. In afwijking van artikel 22, en onverminderd artikel 68, lid 3, van het Verdrag, kunnen de Lid-Staten icbe's machtigen om volgens het beginsel van risicospreiding tot 100 % van hun activa te beleggen in verschillende emissies van effecten die worden uitgegeven of gegarandeerd door een Lid-Staat, zijn territoriale publiekrechtelijke lichamen, door een derde Staat of door internationale publiekrechtelijke instellingen waarin een of meer Lid-Staten deelnemen.

De bevoegde autoriteiten verlenen deze ontheffing slechts wanneer naar hun oordeel de deelnemers in de icbe een bescherming genieten die gelijkwaardig is aan die welke de deelnemers wordt geboden in een icbe die de begrenzingen van artikel 22 wel in acht neemt.

Deze icbe's moeten effecten van ten minste zes verschillende emissies in portefeuille hebben, terwijl de effecten van een zelfde emissie niet meer dan 30 % mogen uitmaken van het totale bedrag van hun activa.

2. De in lid 1 bedoelde icbe's moeten in het fondsreglement of de statuten van de beleggingsmaatschappij uitdrukkelijk de Staten, territoriale publiekrechtelijke lichamen of internationale publiekrechtelijke instellingen vermelden die de effecten waarin zij voor meer dan 35 % van de waarde van hun eigen activa willen beleggen, uitgeven of garande-

ren; dit reglement of deze statuten moeten door de bevoegde autoriteiten worden goedgekeurd.

3. Voorts moeten de in lid 1 bedoelde icbe's in hun prospectus en in hun reclame een opvallend geplaatste zin opnemen waarin de aandacht op deze ontheffing wordt gevestigd en de Staten en/of de territoriale publiekrechtelijke lichamen alsmede de internationale publiekrechtelijke instellingen worden genoemd in de effecten waarvan zij voor meer dan 35 % van hun activa willen beleggen of hebben belegd.

Artikel 24

1. Een icbe mag slechts rechten van deelneming in andere instellingen voor collectieve belegging van het open type verwerven wanneer deze als een instelling voor collectieve belegging in de zin van artikel 1, lid 2, eerste en tweede streepje, worden beschouwd.

2. Een icbe mag niet meer dan 5 % van de waarde van haar eigen activa beleggen in rechten van deelneming in dergelijke icbe's.

3. De verwerving van rechten van deelneming in een beleggingsfonds dat wordt beheerd door dezelfde beheermaatschappij of door een maatschappij waarmee de beheermaatschappij is verbonden door gemeenschappelijke bedrijfsvoering of gemeenschappelijke zeggenschapsuitoefening of door een aanmerkelijke rechtstreekse of middellijke deelneming, is slechts toegestaan in het geval van een fonds dat overeenkomstig zijn fondsreglement gespecialiseerd is in belegging in een specifieke geografische of economische sector en op voorwaarde dat de verwerving door de bevoegde autoriteiten is toegestaan. Deze machtiging wordt slechts verleend indien het fonds zijn voornemen om van deze mogelijkheid gebruik te maken heeft aangekondigd en indien deze mogelijkheid uitdrukkelijk in het fondsreglement wordt vermeld.

De beheermaatschappij mag voor transacties betreffende de rechten van deelneming in het fonds geen vergoedingen en kosten in rekening brengen wanneer de activa van een beleggingsfonds zijn belegd in rechten van deelneming in een ander beleggingsfonds dat wordt beheerd door dezelfde beheermaatschappij of door een maatschappij waarmee de beheermaatschappij is verbonden door gemeenschappelijke bedrijfsvoering of gemeenschappelijke zeggenschapsuitoefening of door een aanmerkelijke rechtstreekse of middellijke deelneming.

4. Lid 3 is ook van toepassing indien een beleggingsmaatschappij rechten van deelneming verwerft in een andere beleggingsmaatschappij waarmee zij verbonden is in de zin van lid 3.

Lid 3 is eveneens van toepassing in geval van verwerving door een beleggingsmaatschappij van rechten van deelneming in een beleggingsfonds waarmee zij verbonden is, alsmede in geval van verwerving door een beleggingsfonds van rechten van deelneming in een beleggingsmaatschappij waarmee het verbonden is.

Artikel 25

1. Een beleggingsmaatschappij of een beheermaatschappij mag, voor het geheel der door haar beheerde en onder het toepassingsgebied van deze richtlijn vallende beleggingsfondsen, niet zoveel aandelen met stemrecht verwerven dat zij daardoor invloed van betekenis kan uitoefenen op het bestuur van een uitgevende instelling.

Tot een latere coördinatie moeten de Lid-Staten rekening houden met de in de wetgevingen van de andere Lid-Staten bestaande voorschriften waarin het in lid 1 bedoelde beginsel is omschreven.

2. Voorts mag een beleggingsmaatschappij of beleggingsfonds niet meer verwerven dan:

- 10 % aandelen zonder stemrecht van een zelfde uitgevende instelling;
- 10 % obligaties van een zelfde uitgevende instelling;
- 10 % rechten van deelneming in een zelfde instelling voor collectieve belegging in de zin van artikel 1, lid 2, eerste en tweede streepje.

De in het tweede en derde streepje genoemde begrenzings behoeven niet in acht te worden genomen indien het brutobedrag van de obligaties of het nettobedrag van de uitgegeven effecten op het tijdstip van verwerving niet kan worden berekend.

3. De Lid-Staten kunnen afzien van de toepassing van de leden 1 en 2 met betrekking tot:

- a) door een Lid-Staat of zijn territoriale publiekrechtelijke lichamen uitgegeven of gegarandeerde effecten;
- b) door een derde Staat uitgegeven of gegarandeerde effecten;
- c) effecten uitgegeven door internationale publiekrechtelijke instellingen waarin een of meer Lid-Staten deelnemen;
- d) aandelen welke een icbe houdt in het kapitaal van een maatschappij van een derde Staat, die haar activa in hoofdzaak belegt in effecten van uitgevende instellingen uit die Staat, wanneer een dergelijke deelneming krachtens de wetgeving van die Staat voor de icbe de enige mogelijkheid is om in effecten van uitgevende instellingen van die Staat te beleggen. Deze afwijking is echter slechts van toepassing indien de maatschappij van de derde Staat bij haar beleggingsbeleid de in artikelen 22 en 24 en artikel 25, leden 1 en 2, gestelde begrenzings in acht neemt. In geval van overschrijding van de in de artikelen 22 en 24 gestelde begrenzings is artikel 26 mutatis mutandis van toepassing;
- e) aandelen welke een beleggingsmaatschappij houdt in het kapitaal van dochterondernemingen die uitsluitend te haren behoeve bepaalde beheers-, advies- of verhandelingswerkzaamheden verrichten.

Artikel 26

1. De in deze afdeling bedoelde begrenzings behoeven door de icbe's niet te worden nageleefd bij de uitoefening van voorkeurrechten welke zijn verbonden aan effecten die deel uitmaken van hun activa.

Mits zij erop toezien dat het beginsel van de risicospreiding in acht wordt genomen, kunnen de Lid-Staten aan nieuw opgerichte icbe's toestaan van het bepaalde in de artikelen 22 en 23 af te wijken gedurende een periode van zes maanden volgende op de datum waarop zij zijn toegelaten.

2. Indien de in lid 1 bedoelde begrenzings buiten de wil van de icbe, of ten gevolge van de uitoefening van voorkeurrechten worden overschreden, moet de icbe er bij haar verkooptransacties bij voorrang naar streven deze overschrijding ongedaan te maken, rekening houdend met de belangen van de deelnemers.

AFDELING VI

Verplichtingen in verband met de voorlichting van de deelnemers**A. Openbaarmaking van een prospectus en van periodieke verslagen***Artikel 27*

1. De beleggingsmaatschappij, dan wel de beheermaatschappij voor elk door haar beheerd fonds, is verplicht tot openbaarmaking van:

- een prospectus,
- een jaarverslag per boekjaar,
- en een halfjaarlijks verslag over de eerste zes maanden van het boekjaar.

2. Het jaarverslag en het halfjaarlijks verslag dienen na het einde van de verslagperiode openbaar te worden gemaakt binnen de volgende termijnen:

- jaarverslag: 4 maanden,
- halfjaarlijks verslag: 2 maanden.

Artikel 28

1. Het prospectus moet de gegevens bevatten die voor de beleggers noodzakelijk zijn om zich een verantwoord oordeel te kunnen vormen over de hun aangeboden belegging. Het prospectus bevat ten minste de gegevens die in het bij deze richtlijn gevoegde schema A zijn opgenomen, voor zover deze informatie niet voorkomt in de overeenkomstig artikel 29, lid 1, bij het prospectus gevoegde bescheiden.

2. Het jaarverslag moet een balans of een vermogensstaat bevatten, een uitgesplitste rekening van de inkomsten en

uitgaven van het boekjaar, een verslag over de activiteiten van het verstreken boekjaar en de overige informatie die in het bij deze richtlijn gevoegde schema B is opgenomen, alsmede alle van belang zijnde gegevens aan de hand waarvan de beleggers zich met kennis van zaken een oordeel kunnen vormen over de ontwikkeling van de werkzaamheid en over de resultaten van de icbe.

3. Het halfjaarlijks verslag moet ten minste de gegevens bevatten die in de hoofdstukken I tot en met IV van het bij deze richtlijn gevoegde schema B zijn opgenomen; wanneer een icbe interimdividend heeft uitgekeerd of voornemens is dat te doen, moeten in de kwantitatieve gegevens het resultaat na belasting over de verslagperiode en het uitgekeerde of voorgestelde interimdividend worden vermeld.

Artikel 29

1. Het fondsreglement of de statuten van de beleggingsmaatschappij maken een integrerend bestanddeel uit van het prospectus waarbij zij moeten worden gevoegd.

2. De in lid 1 bedoelde bescheiden behoeven echter niet bij het prospectus te worden gevoegd indien de houder van rechten van deelneming ervan in kennis wordt gesteld dat hij op zijn verzoek die bescheiden kan verkrijgen, dan wel kan vernemen waar deze in elke Lid-Staat waar de rechten van deelneming worden aangeboden, ter inzage liggen.

Artikel 30

De in het prospectus opgenomen gegevens van wezenlijk belang moeten regelmatig worden bijgewerkt.

Artikel 31

De in het jaarverslag vermelde boekhoudkundige gegevens moeten worden gecontroleerd door één of meer personen die overeenkomstig Richtlijn 84/253/EEG van 10 april 1984 op de grondslag van artikel 54, lid 3, sub g), van het Verdrag inzake de toelating van personen, belast met de wettelijke controle van boekhoudbescheiden⁽¹⁾ krachtens de wet bevoegd zijn om jaarrekeningen te controleren. De verklaring van deze personen en, in voorkomend geval hun voorbehouden, moeten integraal in elk jaarverslag worden opgenomen.

Artikel 32

De icbe moet haar prospectus en de wijzigingen daarvan, alsmede haar jaar- en halfjaarlijkse verslagen aan de bevoegde autoriteiten toezenden.

Artikel 33

1. Het prospectus, alsmede het jaarverslag en het daaropvolgende halfjaarlijks verslag indien openbaar gemaakt, moeten vóór de sluiting van de overeenkomst kosteloos worden aangeboden.

2. Bovendien moeten de jaar- en halfjaarlijkse verslagen voor het publiek ter inzage worden gelegd op de in het prospectus vermelde plaatsen.

3. De jaar- en halfjaarlijkse verslagen worden op verzoek kosteloos aan de deelnemers verstrekt.

B. Openbaarmaking van andere gegevens

Artikel 34

Telkens wanneer rechten van deelneming worden uitgegeven, verkocht, ingekocht of terugbetaald, en ten minste tweemaal per maand, moet de icbe de emissiekoers, de verkoop- respectievelijk inkoopprijs en het bedrag van de terugbetaling op passende wijze bekendmaken. De bevoegde autoriteiten kunnen evenwel aan een icbe toestaan zulks slechts eenmaal per maand te doen, mits de belangen van de deelnemers door deze afwijking niet worden geschaad.

Artikel 35

In alle reclame waarin rechten van deelneming in een icbe te koop worden aangeboden, moet het bestaan van een prospectus worden vermeld, alsmede waar dit voor het publiek verkrijgbaar is.

AFDELING VII

Algemene verplichtingen van de icbe

Artikel 36

1. Geldleningen mogen niet worden aangegaan door:

- beleggingsmaatschappijen,
- beheermaatschappijen of bewaarders die voor rekening van beleggingsfondsen handelen.

Een icbe mag echter door middel van een „back-to-back”-lening deviezen verwerven.

2. In afwijking van lid 1 kunnen de Lid-Staten aan icbe's toestaan leningen aan te gaan

a) tot 10 %

- van de activa, ten aanzien van beleggingsmaatschappijen,
- van het fondsvermogen, ten aanzien van een beleggingsfonds,

mits het gaat om tijdelijke leningen;

⁽¹⁾ PB nr. L 126 van 12. 5. 1984, blz. 20.

- b) tot 10 % van de activa, ten aanzien van beleggingsmaatschappijen, mits het gaat om leningen voor de verwerving van onroerende goederen die rechtstreeks noodzakelijk zijn voor de uitoefening van hun werkzaamheden. In dat geval mogen deze en de onder a) bedoelde leningen gezamenlijk niet meer bedragen dan 15 % van de activa.

Artikel 37

1. Een icbe is gehouden op verzoek van een deelnemer haar rechten van deelneming in te kopen of terug te betalen.

2. In afwijking van lid 1:

a) kan een icbe de inkoop of terugbetaling van haar rechten van deelneming voorlopig opschorten in de gevallen en volgens de regels bepaald door de wet, het fondsreglement of de statuten van een beleggingsmaatschappij. Opschorting is slechts mogelijk in uitzonderlijke gevallen, wanneer de omstandigheden zulks vergen en, wanneer opschorting gelet op de belangen van de deelnemers, verantwoord is;

b) kunnen de Lid-Staten de bevoegde autoriteiten toestaan in het belang van de deelnemers of in het algemeen belang te eisen dat de inkoop of terugbetaling van de rechten van deelneming wordt opgeschort.

3. In de in lid 2, onder a), bedoelde gevallen moet de icbe haar besluit onverwijld mededelen aan de bevoegde autoriteiten, en aan de autoriteiten van de andere Lid-Staten indien de icbe aldaar haar rechten van deelneming verhandelt.

Artikel 38

De regels voor de waardering van de activa en voor de berekening van de koers van uitgifte, verkoop, inkoop of terugbetaling van de rechten van deelneming in een icbe, moeten zijn vastgelegd in de wet, het fondsreglement of de statuten van de beleggingsmaatschappij.

Artikel 39

De opbrengsten van het beleggingsfonds of van de beleggingsmaatschappij worden uitgekeerd of herbelegd overeenkomstig de wetgeving en het fondsreglement of de statuten van de beleggingsmaatschappij.

Artikel 40

Rechten van deelneming in een icbe mogen slechts worden uitgegeven mits de tegenwaarde van de netto-uitgifteprijs binnen de gebruikelijke termijnen in het vermogen van de icbe wordt gestort. Deze bepaling vormt geen beletsel voor het gratis verstrekken van rechten van deelneming.

Artikel 41

1. Onverminderd de artikelen 19 en 21 mag

- noch de beleggingsmaatschappij,
- noch de beheermaatschappij of de bewaarder, optredend voor rekening van beleggingsfondsen,

voor rekening van derden kredieten verstrekken of zich garant stellen.

2. Lid 1 belet bovengenoemde instellingen niet om niet volgestorte effecten te verwerven.

Artikel 42

Verkopen vanuit een ongedekte positie met betrekking tot effecten mogen niet worden verricht door:

- beleggingsmaatschappijen,
- beheermaatschappijen of bewaarder, optredend voor rekening van beleggingsfondsen.

Artikel 43

In de wet of het fondsreglement moeten de vergoedingen en uitgaven worden vermeld welke de beheermaatschappij ten laste van het fonds mag inhouden, alsmede de wijze van berekening van deze vergoedingen.

In de wet of de statuten van de beleggingsmaatschappij moet de aard van de voor rekening van de maatschappij komende kosten worden vermeld.

AFDELING VIII

Bijzondere bepalingen voor icbe's die hun rechten van deelneming verhandelen in andere Lid-Staten dan die waar zij zich bevinden

Artikel 44

1. Een icbe die haar rechten van deelneming in een andere Lid-Staat verhandelt, moet zich houden aan de in die Staat geldende wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die geen betrekking hebben op de gebieden waarop deze richtlijn van toepassing is.

2. Een icbe mag reclame maken in de Lid-Staat van verhandeling. Zij moet de in die Staat geldende bepalingen inzake reclame naleven.

3. De in de leden 1 en 2 bedoelde bepalingen moeten op niet-discriminerende wijze worden toegepast.

Artikel 45

In het in artikel 44 bedoelde geval moet de icbe, met inachtneming van de in de Lid-Staat van verhandeling geldende wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen, onder meer de nodige maatregelen treffen opdat aldaar voor de uitkeringen aan de deelnemers, de inkoop van of terugbetaling op de rechten van deelneming alsmede de verspreiding van de informatie die de icbe moet verstrekken, wordt zorg gedragen.

Artikel 46

Indien een icbe voornemens is haar rechten van deelneming te verhandelen in een andere Lid-Staat dan die waar zij zich bevindt, moet zij de bevoegde autoriteiten en de autoriteiten van die andere Lid-Staat daarvan vooraf in kennis stellen. Aan laatstgenoemde autoriteiten moet zij tegelijkertijd de volgende stukken voorleggen:

- een verklaring van de bevoegde autoriteiten dat zij voldoet aan de voorwaarden van de onderhavige richtlijn,
- haar fondsreglement of statuten,
- haar prospectus,
- in voorkomend geval haar laatste jaarverslag en haar daaropvolgende halfjaarlijks verslag,
- gegevens over de beoogde wijze van verhandeling van haar rechten van deelneming in deze andere Lid-Staat.

De icbe kan twee maanden na deze mededeling overgaan tot de verhandeling van haar rechten van deelneming in deze andere Lid-Staat, tenzij de autoriteiten van de betrokken Lid-Staat vóór het verstrijken van de termijn van twee maanden in een met redenen omkleed besluit constateren dat de beoogde wijze van verhandeling van rechten van deelneming niet in overeenstemming is met de in artikel 44, lid 1, en artikel 45 bedoelde bepalingen.

Artikel 47

Indien een icbe haar rechten van deelneming verhandelt in een andere Lid-Staat dan die waar zij zich bevindt, moet zij in die Lid-Staat, in ten minste één officiële taal van die Staat, de bescheiden en gegevens verspreiden waarvoor publikatieplicht bestaat in de Lid-Staat waar zij zich bevindt, en wel volgens de regels die deze laatste Staat daarvoor stelt.

Artikel 48

Icbe's mogen voor de uitoefening van hun werkzaamheden in de Gemeenschap dezelfde soortnaam, zoals beleggingsmaatschappij of beleggingsfonds, bezigen als die welke zij gebruiken in de Lid-Staat waar zij zich bevinden. Indien gevaar voor verwarring bestaat kunnen de Lid-Staten van verhandeling ter verduidelijking eisen dat er aan de benaming een verklarende vermelding wordt toegevoegd.

AFDELING IX

Bepalingen betreffende de autoriteiten die met het verstrekken van toelatingen en met het toezicht zijn belast*Artikel 49*

1. De Lid-Staten wijzen de autoriteiten aan die de in deze richtlijn vermelde taken moeten uitoefenen. Zij stellen de Commissie hiervan in kennis onder opgave van de eventuele verdeling van hun bevoegdheden.
2. De in lid 1 bedoelde autoriteiten moeten overheidslichamen of door de overheid aangewezen instanties zijn.
3. De autoriteiten van de Lid-Staat waar de icbe zich bevindt, zijn bevoegd ter zake van het toezicht op de icbe. De autoriteiten van de Staat waar een icbe overeenkomstig artikel 44 haar rechten van deelneming verhandelt, zien evenwel toe op de naleving van Afdeling VIII.
4. Om hun taak naar behoren te kunnen vervullen dienen de autoriteiten over alle nodige bevoegdheden en controle-mogelijkheden te beschikken.

Artikel 50

1. De in artikel 49 bedoelde autoriteiten van de Lid-Staten werken nauw samen bij de vervulling van hun taak en verstrekken elkaar uitsluitend met het oog daarop alle vereiste inlichtingen.
2. De Lid-Staten bepalen dat alle personen die werkzaam zijn of werkzaam zijn geweest bij de in artikel 49 bedoelde autoriteiten, aan het beroepsgeheim gebonden zijn. Dit houdt in dat de vertrouwelijke inlichtingen die zij beroepshalve ontvangen, aan geen enkele persoon of autoriteit bekend mogen worden gemaakt, tenzij dit krachtens wettelijk voorschrift geschiedt.
3. Lid 2 belet evenwel niet dat de in artikel 49 bedoelde autoriteiten van verschillende Lid-Staten de in deze richtlijn bedoelde mededelingen uitwisselen. Voor de aldus uitgewisselde inlichtingen geldt de geheimhoudingsplicht die in acht moet worden genomen door diegenen die werkzaam zijn of werkzaam zijn geweest bij de autoriteit die de inlichtingen ontvangt.
4. Onverminderd de gevallen die onder het strafrecht vallen, mag de in artikel 49 bedoelde autoriteit die de inlichtingen ontvangt, deze slechts gebruiken voor de uitoefening van haar taken en in het kader van administratieve beroepen of beroepen bij de rechter betreffende die uitoefening.

Artikel 51

1. De autoriteiten bedoeld in artikel 49 moeten iedere beslissing tot afwijzing van toelatingen en ieder negatief besluit, genomen krachtens de algemene maatregelen uit

hoofde van deze richtlijn, met redenen omkleeden en aan de verzoeker mededelen.

2. De Lid-Staten bepalen dat tegen besluiten die jegens een icbe worden genomen uit hoofde van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die overeenkomstig deze richtlijn zijn vastgesteld, beroep op de rechter mogelijk is; dit geldt eveneens voor het geval er binnen zes maanden na indiening geen beslissing is genomen over een door een icbe ingediende aanvraag die alle krachtens de geldende bepalingen vereiste gegevens bevat.

Artikel 52

1. In geval van schending van de wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen of van de regels in het fondsreglement of de statuten van de beleggingsmaatschappij, zijn de autoriteiten van de Lid-Staat waar de icbe zich bevindt, bij uitsluiting bevoegd maatregelen jegens deze icbe te nemen.

2. De autoriteiten van de Lid-Staat waar de rechten van deelneming in de icbe worden verhandeld, mogen evenwel maatregelen jegens deze icbe nemen, in geval van schending van de bepalingen van Afdeling VIII.

3. Ieder besluit tot intrekking van een toelating, alsmede iedere andere ernstige maatregel die jegens de icbe wordt genomen, of een haar opgelegde opschorting van inkoop of terugbetaling, moet onverwijld door de autoriteiten van de Lid-Staat waar de icbe zich bevindt, worden medegedeeld aan de autoriteiten van de andere Lid-Staten waar de rechten van deelneming in deze instelling worden verhandeld.

AFDELING X

Contactcomité

Artikel 53

1. Bij de Commissie wordt een Contactcomité, hierna het Comité te noemen, ingesteld dat tot taak heeft:

- a) onverminderd de artikelen 169 en 170 van het Verdrag, een geharmoniseerde tenuitvoerlegging van de richtlijn te bevorderen door regelmatig overleg over de praktische problemen die zich bij de toepassing van de richtlijn voordoen en ter zake waarvan uitwisseling van gedachten dienstig wordt geacht;
- b) overleg tussen de Lid-Staten te vergemakkelijken op het punt van strengere of aanvullende bepalingen overeenkomstig artikel 1, lid 7, dan wel van voorschriften die zij overeenkomstig de artikelen 44 en 45 kunnen vaststellen;
- c) zo nodig de Commissie van advies te dienen over in de richtlijn aan te brengen aanvullingen of wijzigingen.

2. Het is niet de taak van het Comité de gegrondheid van de door de in artikel 49 bedoelde autoriteiten in afzonderlijke gevallen genomen beslissingen te beoordelen.

3. Het Comité is samengesteld uit personen die zijn aangewezen door de Lid-Staten en uit vertegenwoordigers van de Commissie. Het voorzitterschap berust bij een vertegenwoordiger van de Commissie. Het secretariaat wordt gevoerd door de diensten van de Commissie.

4. Het Comité wordt bijeengeroepen door zijn voorzitter, hetzij op diens initiatief, hetzij op verzoek van de delegatie van een Lid-Staat. Het Comité stelt zijn reglement van orde vast.

AFDELING XI

Overgangs-, uitzonderings- en slotbepalingen

Artikel 54

Uitsluitend voor Deense icbe's worden de in Denemarken uitgegeven „pantebreve” gelijkgesteld met de in artikel 19, lid 1, onder b), bedoelde effecten.

Artikel 55

In afwijking van artikel 7, lid 1, en artikel 14, lid 1, kunnen de bevoegde autoriteiten icbe's die op de datum waarop deze richtlijn wordt aangenomen overeenkomstig hun nationale wetgeving meer dan één bewaarder hadden, toestaan die aan te houden indien zij de zekerheid hebben dat de krachtens artikel 7, lid 3, en artikel 14, lid 3, uit te oefenen taken daadwerkelijk worden vervuld.

Artikel 56

1. In afwijking van artikel 6 kunnen de Lid-Staten beheermaatschappijen machtigen certificaten aan toonder uit te geven van op naam gestelde effecten van andere vennootschappen.

2. De Lid-Staten kunnen beheermaatschappijen die op de datum waarop deze richtlijn wordt aangenomen andere werkzaamheden naast de in artikel 6 bedoelde verrichten, toestaan deze activiteiten gedurende vijf jaar na die datum voort te zetten.

Artikel 57

1. De Lid-Staten doen uiterlijk op 1 oktober 1989 de nodige maatregelen in werking treden om aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

2. De Lid-Staten kunnen icbe's die bestaan op de datum waarop deze richtlijn ten uitvoer wordt gelegd, een periode

van ten hoogste 12 maanden, te rekenen vanaf die datum, toestaan om aan de nieuwe nationale bepalingen te voldoen.

3. De Helleense Republiek en de Portugese Republiek worden gemachtigd om de tenuitvoerlegging van deze richtlijn uit te stellen tot uiterlijk 1 april 1992.

De Commissie brengt de Raad een jaar voor laatstgenoemde datum verslag uit over de situatie in verband met de toepassing van deze richtlijn en over de eventuele moeilijkheden welke de Helleense Republiek en de Portugese Republiek zouden kunnen onervinden bij het naleven van de in de eerste alinea bedoelde datum.

Zij stelt de Raad zo nodig voor een datum vast te stellen die ten hoogste vier jaar later ligt.

Artikel 58

De Lid-Staten stellen de Commissie in kennis van de voornaamste wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die zij op het door deze richtlijn bestreken gebied vaststellen.

Artikel 59

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Brussel, 20 december 1985.

Voor de Raad

De Voorzitter

R. KRIEPS

BIJLAGE

SCHEMA A

1. Gegevens betreffende het beleggingsfonds	1. Gegevens betreffende de beheermaatschappij	1. Gegevens betreffende de beleggingsmaatschappij
1.1 Naam	1.1 Naam, rechtsvorm, statutaire zetel en plaats van het hoofdkantoor indien afwijkend van de statutaire zetel	1.1 Naam, rechtsvorm, statutaire zetel en plaats van het hoofdkantoor, indien afwijkend van de statutaire zetel
1.2 Oprichtingsdatum van het fonds. Duur, indien die niet onbepaald is	1.2 Oprichtingsdatum van de maatschappij. Duur, indien die niet onbepaald is	1.2 Oprichtingsdatum van de maatschappij. Duur, indien die niet onbepaald is
	1.3 Indien de beheermaatschappij nog andere beleggingsfondsen beheert, deze vermelden	
1.4 Plaats waar het fondsreglement, wanneer dit niet is bijgevoegd, en de periodieke verslagen verkrijgbaar zijn		1.4 Plaats waar de statuten, wanneer deze niet zijn bijgevoegd, en de periodieke verslagen verkrijgbaar zijn
1.5 Indien zulks van belang is voor de houders van rechten van deelneming: beknopte gegevens inzake het op het fonds toepasselijke belastingstelsel. Te vermelden of bronbelasting wordt ingehouden op inkomsten en kapitaalwinsten welke door het fonds aan houders van rechten van deelneming worden uitgekeerd		1.5 Indien zulks van belang is voor de houders van rechten van deelneming: beknopte gegevens inzake het op de maatschappij toepasselijke belastingstelsel. Te vermelden of bronbelasting wordt ingehouden op inkomsten en kapitaalwinsten die door de maatschappij aan de houders van rechten van deelneming worden uitgekeerd
1.6 Balansdatum en regelmaat van de uitkeringen		1.6 Balansdatum en regelmaat van de uitkeringen
1.7 Naam van de met de controle van in artikel 31 bedoelde boekhoudkundige gegevens belaste personen		1.7 Naam van de met de controle van in artikel 31 bedoelde boekhoudkundige gegevens belaste personen
	1.8 Naam en in de beheermaatschappij beklede functies van de leden van de bestuurs-, leidinggevende en toezicht houdende organen. Vermelding van de voornaamste door deze personen buiten de beheermaatschappij uitgeoefende activiteiten, indien deze met betrekking tot de icbe's van belang zijn	1.8 Naam en in de beleggingsmaatschappij beklede functies van de leden van de bestuurs-, leidinggevende en toezicht houdende organen. Vermelding van de voornaamste door deze personen buiten de beleggingsmaatschappij uitgeoefende activiteiten, indien deze met betrekking tot de icbe's van belang zijn
	1.9 Kapitaal: bedrag van het geplaatste kapitaal met vermelding van het volgestorte kapitaal	1.9 Kapitaal

1. Gegevens betreffende het beleggingsfonds (vervolg)	1. Gegevens betreffende de beheermaatschappij (vervolg)	1. Gegevens betreffende de beleggingsmaatschappij (vervolg)
1.10 Vermelding van de aard en de voornaamste kenmerken van de rechten van deelneming, in het bijzonder: — aard (zakelijk recht, schuldvordering e.d.) van het recht van deelneming — oorspronkelijke rechten of certificaten die deze rechten vertegenwoordigen, inschrijving in een register of boeking op rekening — kenmerken van de rechten van deelneming: op naam of aan toonder; vermelding van de eventuele coupures — in voorkomend geval beschrijving van het stemrecht der houders van de rechten van deelneming — voorwaarden waaronder tot vereffening van het fonds kan worden besloten en wijze waarop zulks moet geschieden, in het bijzonder ten aanzien van de rechten van de deelnemers		1.10 Vermelding van de aard en de voornaamste kenmerken van de rechten van deelneming, in het bijzonder: — oorspronkelijke rechten of certificaten die deze rechten vertegenwoordigen, inschrijving in een register of boeking op rekening — kenmerken van de rechten van deelneming: op naam of aan toonder; vermelding van de eventuele coupures — in voorkomend geval beschrijving van het stemrecht der houders van de rechten van deelneming — voorwaarden waaronder tot vereffening van de beleggingsmaatschappij kan worden besloten en wijze waarop zulks moet geschieden, in het bijzonder ten aanzien van de rechten van de deelnemers
1.11 In voorkomend geval vermelding van de beurzen of markten waar de rechten van deelneming worden genoteerd of verhandeld		1.11 In voorkomend geval vermelding van de beurzen of markten waar de rechten van deelneming worden genoteerd of verhandeld
1.12 Nadere regels voor de uitgifte of verkoop		1.12 Nadere regels voor de uitgifte of verkoop
1.13 Nadere regels voor de inkoop, respectievelijk terugbetaling en mogelijke gevallen van opschorting hiervan		1.13 Nadere regels voor de inkoop, respectievelijk terugbetaling en mogelijke gevallen van opschorting hiervan
1.14 Regels omtrent de vaststelling en de bestemming van de inkomsten		1.14 Regels omtrent de vaststelling en de bestemming van de inkomsten
1.15 Beleggingsdoeleinden, met inbegrip van de financiële doelstellingen (bijvoorbeeld kapitaalgroei of inkomsten), het beleggingsbeleid (bijvoorbeeld specialisatie in geografische of industriële sectoren), aan het beleggingsbeleid gestelde grenzen en vermelding van technieken en instrumenten of van de bevoegdheid om leningen aan te gaan die bij het beheer van het beleggingsfonds kunnen worden gebruikt		1.15 Beleggingsdoeleinden, met inbegrip van de financiële doelstellingen (bijvoorbeeld kapitaalgroei of inkomsten), het beleggingsbeleid (bijvoorbeeld specialisatie in geografische of industriële sectoren), aan het beleggingsbeleid gestelde grenzen en vermelding van technieken en instrumenten of van de bevoegdheid om leningen aan te gaan die bij het beheer van de maatschappij kunnen worden gebruikt
1.16 Regels voor de waardering van de activa		1.16 Regels voor de waardering van de activa

1. Gegevens betreffende het beleggingsfonds (vervolg)	1. Gegevens betreffende de beheermaatschappij (vervolg)	1. Gegevens betreffende de beleggingsmaatschappij (vervolg)
1.17 Bepaling van de verkoop-, uitgifte- of inkoop prijs, alsmede van het bedrag bij terugbetaling van de rechten van deelneming, in het bijzonder — wijze waarop en regelmaat waarmee deze prijzen worden berekend — kosten in verband met verkoop, emissie, inkoop of terugbetaling van de rechten van deelneming — hoe, waar en met welke regelmaat deze prijzen worden gepubliceerd		1.17 Bepaling van de verkoop-, uitgifte- of inkoop prijs, alsmede van het bedrag bij terugbetaling van de rechten van deelneming, in het bijzonder — wijze waarop en regelmaat waarmee deze prijzen worden berekend — kosten in verband met verkoop, emissie, inkoop of terugbetaling van de rechten van deelneming — hoe, waar en met welke regelmaat deze prijzen worden gepubliceerd ⁽¹⁾
1.18 Wijze, bedrag en berekening van ten laste van het beleggingsfonds komende vergoedingen voor de beheermaatschappij of de bewaarder, dan wel voor derden en door het fonds aan de beheermaatschappij of bewaarder, dan wel aan derden te betalen onkosten		1.18 Wijze, bedrag en berekening van door de beleggingsmaatschappij aan haar bestuurders, alsmede aan de leden van de bestuurs-, leidinggevende en toezichthoudende organen, aan de bewaarder, dan wel aan derden uitbetaalde vergoedingen en door de beleggingsmaatschappij aan haar bestuurders, de bewaarder dan wel aan derden, uitbetaalde onkosten

⁽¹⁾ Bij de richtlijn bekend te maken voetnoot:

„De in artikel 14, lid 5, bedoelde beleggingsmaatschappijen vermelden tevens:

- wijze waarop en regelmaat waarmee de intrinsieke waarde van de rechten van deelneming wordt berekend;
- hoe, waar en met welke regelmaat deze waarde wordt gepubliceerd;
- beurs in het land van verhandeling waarvan de notering de prijs bepaalt voor de transacties die in dat land buiten de beurs om worden verricht.”.

2. Gegevens betreffende de bewaarder:

2.1 Naam, rechtsvorm, statutaire zetel en plaats van het hoofdkantoor indien afwijkend van de statutaire zetel

2.2 Voornaamste werkzaamheid

3. Gegevens betreffende de adviesbureaus of externe beleggingsadviseurs voor zover het beroep op hun diensten bij overeenkomst is vastgelegd en wordt gefinancierd uit de activa van de icbe:

3.1 Identiteit of naam van het adviesbureau of naam van de adviseur

3.2 Gegevens betreffende de overeenkomst met de beheer- of beleggingsmaatschappijen welke van belang kunnen zijn voor de deelnemers, met uitzondering van gegevens over de vergoedingen

3.3 Andere werkzaamheden van belang

4. Gegevens betreffende de maatregelen welke zijn getroffen voor het verrichten van de uitkeringen aan de deelnemers, de inkoop van of de terugbetaling op de rechten van deelneming, alsmede voor de verspreiding van informatie over de icbe. Deze informatie moet in elk geval worden verstrekt in de Lid-Staat waar de icbe zich bevindt. Wanneer de rechten van deelneming in een andere Lid-Staat worden verhandeld, wordt de hierboven bedoelde informatie bovendien met betrekking tot die Lid-Staat verstrekt en is deze vervat in het prospectus dat aldaar wordt verspreid.

SCHEMA B

In de periodieke verslagen op te nemen gegevens

I. *Vermogenstoestand*

- effecten
- vorderingen bedoeld in artikel 19, lid 2, onder b)
- tegoeden bij banken
- andere activa
- totaal activa
- passiva
- totale intrinsieke waarde

II. *Aantal in omloop zijnde rechten van deelneming*III. *Intrinsieke waarde per recht van deelneming*IV. *Effectenportefeuille, onderscheiden naar:*

- a) officieel genoteerde effecten;
- b) op een andere gereguleerde markt verhandelde effecten;
- c) de in artikel 19, lid 1, onder d), bedoelde nieuw uitgegeven effecten;
- d) de overige in artikel 19, lid 2, onder a), bedoelde effecten;
- e) de overige krachtens artikel 19, lid 2, onder b), gelijkgestelde vorderingen,

uitgesplitst volgens maatstaven die het best passen bij het beleggingsbeleid van de icbe (bijvoorbeeld volgens economische of geografische criteria, naar valuta, enz.) en procentueel aandeel in de netto-activa; vermelding per bovenbedoeld effect van het aandeel daarvan in het totaal van de activa van de icbe.

Wijzigingen in de samenstelling van de effectenportefeuille tijdens de verslagperiode.

V. *Wijzigingen in de verslagperiode van het nettovermogen van de icbe met inbegrip van:*

- inkomsten uit beleggingen
- overige inkomsten
- kosten van beheer
- kosten van bewaring
- overige kosten en belastingen
- netto-inkomsten
- uitkeringen en herbelegde inkomsten
- vermeerdering of vermindering van de kapitaalrekening
- meer- of minderwaarde op beleggingen
- overige wijzigingen betreffende de activa en passiva van de icbe.

VI. *Vergelijkende tabel betreffende de laatste drie boekjaren met voor elk boekjaar:*

- de totale intrinsieke waarde aan het eind van het boekjaar
- de intrinsieke waarde per recht van deelneming aan het eind van het boekjaar.

VII. *Bedrag van de verplichtingen die voortvloeien uit de door de icbe in de verslagperiode gedane verrichtingen in de zin van artikel 21, onderscheiden naar soort.*

AANBEVELING VAN DE RAAD

van 20 december 1985

betreffende artikel 25, lid 1, tweede alinea, van Richtlijn 85/611/EEG

(85/612/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

1. BEVEELT

de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staten AAN om, wanneer voor de toepassing van artikel 25, lid 1, van Richtlijn 85/611/EEG het begrip „invloed van betekenis” in de wetgeving van een andere Lid-Staat wordt weergegeven door een in cijfers uitgedrukte begrenzing, erop toe te zien — indien die andere Lid-Staat zulks verlangt — dat deze begrenzingen door de zich op hun grondgebied bevindende beleggings- en beheermaatschappijen in acht worden genomen bij de verwerving van aandelen met stemrecht, uitgegeven door een vennootschap welke is gevestigd op het grondgebied van een Lid-Staat waar deze begrenzingen worden toegepast. Met het oog op de toepassing van deze aanbeveling doen de Lid-Staten waar zulke begrenzingen op het tijdstip van de bekendmaking van deze richtlijn van toepassing zijn, daarvan mededeling aan de Commissie, die er op haar beurt de andere Lid-Staten van in kennis stelt; hetzelfde geldt voor iedere latere versoepeling van deze grenswaarden;

2. VERZOEKT

de bevoegde autoriteiten om overeenkomstig artikel 50 van genoemde richtlijn nauw onderling samen te werken om deze aanbeveling ten uitvoer te leggen.

Gedaan te Brussel, 20 december 1985.

*Voor de Raad**De Voorzitter*

R. KRIEPS

BESLUIT VAN DE RAAD

van 20 december 1985

betreffende de aanvaarding, namens de Gemeenschap, van programma's en maatregelen inzake de lozing van kwik en cadmium in het kader van het Verdrag ter voorkoming van verontreiniging van de zee vanaf het land

(85/613/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 235,

Gezien de aanbeveling van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Europese Parlement ⁽²⁾,

Overwegende dat de Gemeenschap op 3 maart 1975 het Verdrag ter voorkoming van verontreiniging van de zee vanaf het land ⁽³⁾ heeft goedgekeurd;

Overwegende dat de Gemeenschap aldus Verdragsluitende Partij bij het Verdrag is geworden;

Overwegende dat in het kader van de Commissie van Parijs, die het Verdrag beheert, onderhandelingen werden gevoerd over programma's en maatregelen inzake de lozing van kwik en cadmium en dat de Gemeenschap wordt verzocht vóór 31 december 1985 schriftelijk haar goedkeuring te hechten aan deze programma's en maatregelen;

Overwegende dat de bepalingen van deze programma's en maatregelen verenigbaar zijn met die van de communautaire richtlijnen op dit gebied, te weten de Richtlijnen 76/464/EEG ⁽⁴⁾, 83/513/EEG ⁽⁵⁾ en 84/156/EEG ⁽⁶⁾;

Overwegende dat het derhalve wenselijk is dat de Gemeenschap haar goedkeuring hecht aan deze programma's en maatregelen;

Overwegende dat het Verdrag, afgezien van artikel 235, niet in de daartoe vereiste bevoegdheden voorziet,

BESLUIT:

Enig artikel

1. De Raad hecht, namens de Gemeenschap, zijn goedkeuring aan de programma's en maatregelen inzake de lozing van kwik en cadmium in het kader van het Verdrag ter voorkoming van verontreiniging van de zee vanaf het land.

De tekst van deze programma's en maatregelen is aan dit besluit gehecht.

2. De Voorzitter van de Raad is gemachtigd de persoon (personen) aan te wijzen die bevoegd is (zijn) vóór 31 december 1985 van deze goedkeuring kennis te geven aan de Commissie van Parijs.

Gedaan te Brussel, 20 december 1985.

*Voor de Raad**De Voorzitter*

R. KRIEPS

⁽¹⁾ PB nr. C 286 van 9. 11. 1985, blz. 4.

⁽²⁾ PB nr. C 352 van 31. 12. 1985.

⁽³⁾ PB nr. L 194 van 25. 7. 1975, blz. 5.

⁽⁴⁾ PB nr. L 129 van 18. 5. 1976, blz. 23.

⁽⁵⁾ PB nr. L 291 van 24. 10. 1983, blz. 1.

⁽⁶⁾ PB nr. L 74 van 17. 3. 1984, blz. 49.

ANNEXE

DÉCISION PARCOM 85/1

PROGRAMMES ET MESURES

du 5 juin 1985

concernant les valeurs limites et les objectifs de qualité pour les rejets de mercure des secteurs autres que celui de l'électrolyse des chlorures alcalins

LA COMMISSION CRÉÉE PAR LA CONVENTION POUR LA PRÉVENTION DE LA POLLUTION MARINE D'ORIGINE TELLURIQUE, SIGNÉE À PARIS LE 4 JUIN 1974,

eu égard aux dispositions de la convention, et notamment son article 18 paragraphe 3,

A ARRÊTÉ LES PROGRAMMES ET MESURES CI-APRÈS:

Article premier

1. Tout rejet de mercure de secteurs industriels autres que celui de l'électrolyse des chlorures alcalins, dans la zone maritime définie à l'article 3a de la convention ou dans des cours d'eau qui affectent la zone maritime, fait l'objet d'une autorisation préalable délivrée par l'autorité compétente de la partie contractante concernée. De telles autorisations spécifient des normes d'émission pour le rejet et sont revues périodiquement.

2. Les normes d'émission ne doivent pas dépasser les valeurs limites décrites au paragraphe 3 ci-après, sauf dans les cas où une partie contractante applique des objectifs de qualité conformément aux annexes II et IV.

3. Les valeurs limites, les délais fixés pour le respect de ces valeurs et la procédure de surveillance et de contrôle à appliquer aux rejets figurent à l'annexe I. Les valeurs limites s'appliquent normalement au point où les eaux usées contenant du mercure sortent de l'établissement industriel.

Si les eaux usées contenant du mercure sont traitées hors de l'établissement industriel dans une installation de traitement destinée à éliminer le mercure, la partie contractante concernée peut permettre que les valeurs limites soient appliquées au point où les eaux usées sortent de l'installation de traitement.

4. Sans préjudice de leurs obligations résultant des paragraphes 1, 2 et 3 ainsi que des dispositions de la convention, les parties contractantes ne peuvent accorder d'autorisations pour les établissements nouveaux que si ces établissements appliquent les normes correspondant aux meilleurs moyens techniques disponibles lorsque cela est nécessaire afin de prévenir et d'éliminer la pollution.

Quelle que soit la méthode qu'elle adopte, la partie contractante, dans le cas où, pour des raisons techniques, les

mesures envisagées ne correspondent pas aux meilleurs moyens techniques disponibles, informe la commission préalablement à toute autorisation des justifications de ces raisons. Lors de sa réunion suivante, la commission examine l'information présentée.

5. Aux fins des présents programmes et mesures, on entend par «établissement nouveau»:

- tout établissement industriel mis en service après la date d'adoption des présents programmes et mesures,
- tout établissement industriel existant dont la capacité de traitement du mercure a été augmentée considérablement après la date d'adoption des présents programmes et mesures.

6. La méthode d'analyse de référence à utiliser pour déterminer la présence de mercure figure à l'annexe III point 1. D'autres méthodes peuvent être utilisées à condition que les limites de détection, la précision et l'exactitude de ces méthodes soient au moins aussi valables que celles qui figurent à l'annexe III point 1. L'exactitude requise pour la mesure du débit des effluents figure à l'annexe III point 2.

Article 2

1. Les parties contractantes établissent des programmes spécifiques pour les rejets de mercure effectués par des sources multiples qui ne sont pas des établissements industriels et pour lesquelles les normes d'émission mentionnées à l'article 1er ne peuvent pas être appliquées dans la pratique.

2. L'objectif de ces programmes spécifiques est d'éviter ou d'éliminer la pollution. Ils comportent notamment les mesures et les techniques les plus appropriées en vue d'assurer la substitution, la rétention et le recyclage du mercure.

3. Les programmes spécifiques sont d'application aussitôt que possible, et en tout cas au plus tard le 1er juillet 1989, et sont communiqués à la commission.

Article 3

Les parties contractantes concernées assurent la surveillance, dans la zone couverte par la convention, du milieu aquatique affecté par les rejets. Dans le cas de rejets affectant les eaux de plusieurs parties contractantes, les parties contractantes concernées collaborent en vue d'harmoniser les procédures de surveillance.

Article 4

1. À des intervalles de quatre ans, la commission procède à une évaluation comparative de l'application des présents programmes et mesures par les parties contractantes sur la base des informations que celles-ci présentent à la commission conformément à l'article 17 de la convention, en particulier en ce qui concerne:

- les détails relatifs aux autorisations fixant les normes d'émission pour les rejets de mercure,
- les résultats de l'information rassemblée ou des inventaires établis, relatifs aux rejets de mercure effectués dans la zone maritime et dans les cours d'eau qui affectent la zone maritime, visés à l'article 1er paragraphe 1,

- l'information figurant à l'annexe IV point 2 pour les parties contractantes qui appliquent des objectifs de qualité,
- les résultats du contrôle et de la surveillance continus du milieu aquatique conformément à l'article 3. Où cela s'applique, ces résultats devraient être soumis dans le cadre du programme conjoint de contrôle et de surveillance continus.

2. En cas de modification des connaissances scientifiques relatives principalement à la toxicité, à la persistance et à l'accumulation du mercure dans les organismes vivants et dans les sédiments, ou en cas d'amélioration des meilleurs moyens techniques disponibles, des propositions appropriées sont examinées par la commission visant à renforcer, si nécessaire, les valeurs limites et les objectifs de qualité, ou à adopter des valeurs limites supplémentaires et des objectifs de qualité supplémentaires.

Article 5

1. Les parties contractantes mettent en œuvre les présents programmes et mesures à compter du 1er janvier 1986.

2. Les parties contractantes informent la commission des dispositions de droit interne prises en application des présents programmes et mesures.

ANNEXE I

Valeurs limites, délais fixés pour le respect de ces valeurs et procédure de surveillance et de contrôle à appliquer aux rejets

1. Pour les secteurs industriels concernés, les valeurs limites et les délais d'application sont regroupés dans le tableau ci-après:

Secteur industriel ⁽¹⁾	Valeur limite à respecter à partir du:		Unité de mesure
	1 ^{er} juillet 1986	1 ^{er} juillet 1989	
1. Industries chimiques utilisant les catalyseurs mercuriels:			
a) pour la production du chlorure de vinyle	0,1	0,05	mg/l eau rejetée
	0,2	0,1	g/t capacité de production de chlorure de vinyle
b) pour d'autres procédés	0,1	0,05	mg/l eau rejetée
	10	5	g/kg mercure traité
2. Fabrication des catalyseurs mercuriels utilisés pour la production du chlorure de vinyle	0,1	0,05	mg/l eau rejetée
	1,4	0,7	g/kg mercure traité
3. Fabrication des composés organiques et non organiques du mercure, à l'exception des produits visés au point 2	0,1	0,05	mg/l eau rejetée
	0,1	0,05	g/kg mercure traité
4. Fabrication des batteries primaires contenant du mercure	0,1	0,05	mg/l eau rejetée
	0,05	0,03	g/kg mercure traité
5. Industrie des métaux non ferreux ⁽²⁾			
5.1. Établissements de récupération du mercure	0,1	0,05	mg/l eau rejetée
5.2. Extraction et raffinage de métaux non ferreux	0,1	0,05	mg/l eau rejetée
6. Établissements de traitement de déchets toxiques contenant du mercure	0,1	0,05	mg/l eau rejetée

(1) Pour les secteurs industriels autres que celui de l'électrolyse des chlorures alcalins, qui ne sont pas mentionnés dans le présent tableau, tels que les industries du papier et de l'acier ou les centrales thermiques au charbon, les valeurs limites sont fixées en cas de besoin par la commission à un stade ultérieur. Entre-temps, les parties contractantes fixent de manière autonome, conformément à l'article 4 paragraphe 2 de la convention, des normes d'émission pour les rejets de mercure. Ces normes doivent tenir compte des meilleurs moyens techniques disponibles et ne doivent pas être moins strictes que la valeur limite la plus comparable contenue dans la présente annexe.

(2) Sur la base de l'expérience acquise lors de l'application des présents programmes et mesures et conformément aux dispositions de leur article 4 paragraphe 2, la commission considérera, en temps utile, des propositions ayant pour but de fixer des valeurs limites plus restrictives.

2. Les valeurs limites exprimées en termes de concentration qui, en principe, ne doivent pas être dépassées figurent dans le tableau ci-avant pour les secteurs industriels 1 à 4. Dans aucun cas, les valeurs limites exprimées en concentrations maximales ne peuvent être supérieures à celles exprimées en quantités maximales divisées par les besoins en eau par kilogramme de mercure traité ou par tonne de capacité de production de chlorure de vinyle installée.

Toutefois, étant donné que la concentration de mercure dans les effluents dépend du volume d'eau impliqué, qui diffère selon les différents procédés et établissements, les valeurs limites, exprimées en termes de quantité de mercure rejeté par rapport à la quantité de mercure traité ou à la capacité de production de chlorure de vinyle installée, figurant dans le tableau ci-avant, doivent être respectées dans tous les cas.

3. Les valeurs limites des moyennes journalières sont égales au double des valeurs limites des moyennes mensuelles correspondantes figurant au tableau.
4. Pour vérifier si les rejets satisfont aux normes d'émission fixées conformément aux valeurs limites définies dans la présente annexe, une procédure de contrôle doit être instituée.

Cette procédure doit prévoir le prélèvement et l'analyse d'échantillons, la mesure du débit des rejets et, le cas échéant, de la quantité du mercure traité.

Si la quantité de mercure traité est impossible à déterminer, la procédure de contrôle peut se fonder sur la quantité de mercure qui peut être utilisée en fonction de la capacité de production sur laquelle se fonde l'autorisation.

5. Un échantillon représentatif du rejet pendant une période de vingt-quatre heures est prélevé. La quantité de mercure rejeté au cours d'un mois est calculée sur la base des quantités quotidiennes de mercure rejeté.

Toutefois, une procédure de contrôle simplifiée peut être instaurée pour les établissements industriels qui ne rejettent pas plus de 7,5 kg de mercure par an.

Notes

Les valeurs limites indiquées dans le tableau correspondent à une concentration moyenne mensuelle ou à une charge mensuelle maximale.

Les quantités de mercure rejetées sont exprimées en quantité de mercure traitée par l'établissement industriel pendant la même période ou en fonction de la capacité de production de chlorure de vinyle installée.

ANNEXE II

Objectifs de qualité

Pour celles des parties contractantes qui appliquent la stratégie des objectifs de qualité, les normes d'émission sont fixées de manière à ce que le (ou les) objectif(s) de qualité approprié(s) parmi ceux énumérés ci-après soi(en)t respecté(s) dans la région affectée par les rejets de mercure. L'autorité compétente désigne la région affectée dans chaque cas et sélectionne, parmi les objectifs de qualité figurant au point 1 ci-après, celui ou ceux qu'elle juge appropriés, eu égard à la destination de la région affectée, en tenant compte du fait que l'objectif des présents programmes et mesures est de prévenir et d'éliminer toute pollution.

1. Dans le but de prévenir et d'éliminer la pollution telle que définie dans l'article 1er de la convention et en application de l'article 4 de ladite convention, les objectifs de qualité ci-après sont fixés.
 - 1.1. La concentration de mercure dans un échantillon représentatif de la chair de poisson choisie comme indicateur ne doit pas excéder 0,3 mg/kg de chair humide.
 - 1.2. La concentration de mercure en solution dans les eaux des estuaires, jusqu'à la limite des eaux douces, affectées par les rejets ne doit pas excéder 0,5 µg/l en tant que moyenne arithmétique des résultats obtenus au cours d'une année.
 - 1.3. La concentration de mercure en solution dans les eaux suivantes ⁽¹⁾ ne doit pas excéder 0,3 µg/l en tant que moyenne arithmétique des résultats obtenus au cours d'une année:
 - i) eaux de mer territoriales;
 - ii) les eaux, non estuariennes, en deçà de la ligne de base servant à mesurer la largeur de la mer territoriale et s'étendant dans le cas des cours d'eau jusqu'à la limite des eaux douces.
2. La concentration de mercure dans les sédiments ou mollusques et crustacés ne doit pas augmenter de manière significative avec le temps.
3. Lorsque plusieurs objectifs de qualité sont appliqués aux eaux d'une région, la qualité des eaux doit être suffisante pour respecter chacun de ces objectifs.
4. À titre d'exception, dans la mesure où cela s'avère nécessaire pour des raisons techniques et après notification préalable à la commission, les valeurs numériques des objectifs de qualité figurant aux points 1.2 et 1.3 peuvent être multipliées par 1,5 jusqu'au 1er juillet 1989.

(1) Il n'a pas été fixé de normes de qualité pour la haute mer, vu que l'objectif de qualité pour les eaux territoriales et autres eaux protégeront la haute mer contre la pollution.

ANNEXE III

Méthodes de mesure de référence

1. La méthode d'analyse de référence utilisée pour déterminer la teneur en mercure des eaux, de la chair de poisson, des sédiments et des mollusques et crustacés est la mesure de l'absorption atomique sans flamme par spectrophotométrie, après avoir soumis l'échantillon à un traitement préalable adéquat tenant compte notamment de la préoxydation du mercure et de la réduction successive des ions mercuriques Hg (II).

Les limites de détection doivent être telles que la concentration en mercure puisse être mesurée avec une exactitude de $\pm 30 \%$ et une précision de $\pm 30 \%$ pour les concentrations suivantes:

- dans le cas de rejets, un dixième de la concentration maximale autorisée en mercure spécifiée dans l'autorisation,
- dans le cas d'eaux superficielles, un dixième de la concentration en mercure spécifiée par l'objectif de qualité,
- dans le cas de la chair de poisson ainsi que dans le cas de mollusques et de crustacés, un dixième de la concentration en mercure spécifiée par l'objectif de qualité,
- dans le cas de sédiments, un dixième de la concentration du mercure de l'échantillon ou 0,05 mg/kg poids sec, la valeur la plus élevée étant d'application.

2. La mesure du débit doit être effectuée avec une exactitude de $\pm 20 \%$.

ANNEXE IV

Procédure de contrôle pour les objectifs de qualité

1. Pour toute autorisation accordée en application des présents programmes et mesures, l'autorité compétente précise les restrictions, les modalités de surveillance et les délais limites pour assurer le respect du ou des objectifs de qualité en cause.
 2. Pour chaque objectif de qualité choisi et appliqué, les parties contractantes doivent faire rapport à la commission sur:
 - les points de rejet et le dispositif de dispersion,
 - la zone dans laquelle est appliqué l'objectif de qualité,
 - la localisation des points de prélèvement,
 - la fréquence d'échantillonnage,
 - les méthodes d'échantillonnage et de mesure,
 - les résultats obtenus.
 3. Les échantillons doivent être suffisamment représentatifs de la qualité du milieu aquatique dans la région affectée par les rejets et la fréquence d'échantillonnage doit être suffisante pour mettre en évidence les modifications éventuelles du milieu aquatique, compte tenu notamment des variations naturelles du régime hydrologique. L'analyse des poissons d'eau de mer doit porter sur un nombre suffisamment représentatif d'échantillons et d'espèces.
 4. En ce qui concerne l'objectif de qualité visé au point 1.1 de l'annexe II, l'autorité compétente choisit les espèces de poissons à retenir comme indicateurs à analyser. Pour les eaux salines, les espèces localement capturées et choisies parmi celles habitant les eaux côtières peuvent inclure le cabillaud (*Gadus morhua*), le merlan (*Merlangius merlangus*), la plie (*Pleuronectes platessa*), le maquereau (*Scomber scombrus*), l'églefin (*Melanogrammus aeglefinus*) et le flet (*Platichthys flesus*).
-

DÉCISION PARCOM 85/2

PROGRAMMES ET MESURES

du 5 juin 1985

concernant les valeurs limites et les objectifs de qualité pour les rejets de cadmium

LA COMMISSION CRÉÉE PAR LA CONVENTION POUR LA PRÉVENTION DE LA POLLUTION MARINE D'ORIGINE TELLURIQUE, SIGNÉE À PARIS LE 4 JUIN 1974,

eu égard aux dispositions de la convention, et notamment son article 18 paragraphe 3,

A ARRÊTÉ LES PROGRAMMES ET MESURES CI-APRÈS:

Article premier

1. Tout rejet de cadmium dans la zone maritime définie à l'article 3a de la convention ou dans un cours d'eau affectant la zone maritime fait l'objet d'une autorisation préalable délivrée par l'autorité compétente de la partie contractante concernée. De telles autorisations spécifient des normes d'émission pour le rejet et sont revues périodiquement.

2. Les normes d'émission ne doivent pas dépasser les valeurs limites spécifiées au paragraphe 3 ci-après, sauf dans les cas où une partie contractante applique des objectifs de qualité conformément aux annexes II et IV.

3. Les valeurs limites, les délais fixés pour le respect de ces valeurs et la procédure de surveillance et de contrôle à appliquer aux rejets figurent à l'annexe I. Les valeurs limites s'appliquent normalement au point où les eaux usées contenant du cadmium sortent de l'établissement industriel.

Si les eaux usées contenant du cadmium sont traitées hors de l'établissement industriel dans une installation de traitement destinée à éliminer le cadmium, la partie contractante peut permettre que les valeurs limites soient appliquées au point où les eaux usées sortent de l'installation de traitement.

4. Sans préjudice de leurs obligations résultant des paragraphes 1, 2 et 3 ainsi que des dispositions de la convention, les parties contractantes ne peuvent accorder d'autorisation pour les établissements nouveaux que si ces établissements appliquent les normes correspondant aux meilleurs moyens techniques disponibles, lorsque cela est nécessaire afin de prévenir et d'éliminer la pollution.

Quelle que soit la méthode qu'elle adopte, la partie contractante, dans le cas où, pour des raisons techniques, les mesures envisagées ne correspondent pas aux meilleurs moyens techniques disponibles, doit informer la commission préalablement à toute autorisation des justifications de ces raisons. Lors de sa réunion suivante, la commission doit examiner l'information présentée.

5. Aux fins des présents programmes et mesures, on entend par «établissement nouveau»:

- l'établissement industriel mis en service après la date d'adoption des présents programmes et mesures,
- l'établissement industriel existant dont la capacité de traitement du cadmium a été augmentée considérablement après la date d'adoption des présents programmes et mesures.

6. La méthode d'analyse de référence à utiliser pour déterminer la présence de cadmium figure à l'annexe III point 1. D'autres méthodes peuvent être utilisées à condition que les limites de détection, la précision et l'exactitude de ces méthodes soient au moins aussi valables que celles qui figurent à l'annexe III point 2.

Article 2

Les parties contractantes concernées assurent la surveillance, dans la zone couverte par la convention, du milieu aquatique affecté par les rejets. Dans le cas de rejets affectant les eaux de plusieurs parties contractantes, les parties contractantes concernées collaborent en vue d'harmoniser les procédures de surveillance.

Article 3

1. À des intervalles de cinq ans, la commission procède à une évaluation comparative de l'application des présents programmes et mesures par les parties contractantes, sur la base des informations que les parties contractantes présentent à la commission, conformément à l'article 17 de la convention, en particulier en ce qui concerne:

- les détails relatifs aux autorisations fixant les normes d'émission pour les rejets de cadmium,
- les résultats de l'information rassemblée ou des inventaires établis, relatifs aux rejets de cadmium effectués dans la zone maritime ou dans les cours d'eau

qui affectent la zone maritime visés à l'article 1er paragraphe 1,

- l'information figurant à l'annexe IV point 2 pour les parties contractantes qui appliquent des objectifs de qualité,
- les résultats du contrôle et de la surveillance continus du milieu aquatique conformément à l'article 2. Où cela s'applique, ces résultats devraient être soumis dans le cadre du programme conjoint de contrôle et de surveillance continus.

2. En cas de modification des connaissances scientifiques relatives principalement à la toxicité, à la persistance et à l'accumulation du cadmium dans les organismes vivants

dans les sédiments, ou en cas d'amélioration des meilleurs moyens techniques disponibles, des propositions appropriées sont examinées par la commission visant à renforcer, si nécessaire, les valeurs limites et les objectifs de qualité, ou à fixer des valeurs limites supplémentaires et des objectifs de qualité supplémentaires.

Article 4

1. Les parties contractantes mettent en œuvre les présents programmes et mesures à compter du 1er janvier 1986.
2. Les parties contractantes informent la commission des dispositions de droit interne prises en application des présents programmes et mesures.

ANNEXE I

Valeurs limites, délais fixés pour le respect de ces valeurs et procédures de surveillance et de contrôle à appliquer aux rejets

1. Pour les secteurs industriels concernés, les valeurs limites et les délais d'application sont regroupés dans le tableau ci-après:

Secteur industriel ⁽¹⁾	Valeurs limites à respecter à partir du:		Unité de mesure
	1 ^{er} janvier 1986	1 ^{er} janvier 1989 ⁽²⁾	
1. Extraction du zinc, raffinage du plomb et du zinc, industrie des métaux non ferreux et du cadmium métallique	0,3 ⁽³⁾	0,2 ⁽³⁾	mg/l eau rejetée
2. Fabrication des composés de cadmium	0,5 ⁽³⁾	0,2 ⁽³⁾	mg/l eau rejetée
	0,5 ⁽⁴⁾	⁽⁵⁾	g/kg cadmium traité
3. Fabrication des pigments	0,5 ⁽³⁾	0,2 ⁽³⁾	mg/l eau rejetée
	0,3 ⁽⁴⁾	⁽⁵⁾	g/kg cadmium traité
4. Fabrication des stabilisants	0,5 ⁽³⁾	0,2 ⁽³⁾	mg/l eau rejetée
	0,5 ⁽⁴⁾	⁽⁵⁾	g/kg cadmium traité
5. Fabrication des batteries primaires et secondaires	0,5 ⁽³⁾	0,2 ⁽³⁾	mg/l eau rejetée
	1,5 ⁽⁴⁾	⁽⁵⁾	g/kg cadmium traité
6. Électrodéposition ⁽⁶⁾	0,5 ⁽³⁾	0,2 ⁽³⁾	mg/l eau rejetée
	0,3 ⁽⁴⁾	⁽⁵⁾	g/kg cadmium traité
7. Fabrication de l'acide phosphorique et/ou d'engrais phosphatés à partir de roche phosphatée ⁽⁷⁾	—	—	

(1) Pour les secteurs industriels qui ne sont pas mentionnés dans le présent tableau, les valeurs limites seront fixées en cas de besoin par la commission à un stade ultérieur. Entre-temps, les parties contractantes fixent de manière autonome, conformément aux dispositions de l'article 4 paragraphe 2 de la convention, des normes pour les rejets de cadmium. Ces normes doivent tenir compte des meilleurs moyens techniques disponibles et ne doivent pas être moins strictes que la valeur limite la plus comparable contenue dans cette annexe.

(2) Sur la base de l'expérience acquise lors de l'application des présents programmes et mesures, et conformément aux dispositions de leur article 3 paragraphe 2, la commission considérera, en temps utile, des propositions ayant pour but de fixer des valeurs limites plus restrictives.

(3) Concentration moyenne mensuelle en cadmium total pondéré selon le débit de l'effluent.

(4) Moyenne mensuelle.

(5) Il est pour le moment impossible de fixer les valeurs limites exprimées en poids. La commission fixe ces valeurs le cas échéant comme le prévoit l'article 3 paragraphe 2 des présents programmes et mesures. Si la commission ne fixe pas de valeurs limites, les valeurs exprimées en poids figurant dans la colonne « 1er janvier 1986 » sont maintenues.

(6) Les parties contractantes peuvent suspendre jusqu'au 1er janvier 1989 l'application des valeurs limites pour les établissements ne rejetant pas plus de 10 kg de cadmium par an et dont l'ensemble des cuves d'électrodéposition représente un volume inférieur à 1,5 m³, lorsque la situation technique ou administrative rend cette mesure absolument nécessaire.

(7) Au stade actuel, il n'existe pas de méthodes techniques valables sur le plan économique qui permettent d'extraire systématiquement le cadmium des rejets résultant de la production d'acide phosphorique et/ou d'engrais phosphatés à partir de roche phosphatée. Aucune valeur limite n'a donc été fixée pour ces rejets. L'absence de ces valeurs limites ne dégage pas les parties contractantes de leur obligation, au titre du paragraphe 1 de l'article 1er des présents programmes et mesures, de fixer des normes d'émission pour ces rejets. Les valeurs limites seront fixées à un stade ultérieur par la commission, si le besoin s'en fait sentir.

2. Les valeurs limites exprimées en termes de concentration qui, en principe, ne doivent pas être dépassées figurent dans le tableau ci-avant pour les secteurs industriels des rubriques 2, 3, 4, 5 et 6. Dans tous les cas, les valeurs limites exprimées en concentrations maximales ne peuvent être supérieures à celles exprimées en quantités maximales divisées par les besoins en eau par kilogramme de cadmium traité. Toutefois, étant donné que la concentration de cadmium dans les effluents dépend du volume d'eau impliqué, qui diffère selon les différents procédés et établissements, les valeurs limites, exprimées en termes de quantité de cadmium rejeté par rapport à la quantité de cadmium traité, figurant dans le tableau ci-avant, doivent être respectées dans tous les cas.
3. Les valeurs limites des moyennes journalières sont égales au double des valeurs limites des moyennes mensuelles correspondantes figurant dans le tableau ci-avant.
4. Pour vérifier si les rejets satisfont aux normes d'émission fixées conformément aux valeurs limites définies à la présente annexe, une procédure de contrôle doit être instituée.

Cette procédure doit prévoir le prélèvement et l'analyse d'échantillons, la mesure du débit des rejets et de la quantité de cadmium traité.

Si la quantité de cadmium traité est impossible à déterminer, la procédure de contrôle peut se fonder sur la quantité de cadmium qui peut être utilisée en fonction de la capacité de production sur laquelle se fonde l'autorisation.

5. Un échantillon représentatif du rejet pendant une période de vingt-quatre heures est prélevé. La quantité de cadmium rejetée au cours d'un mois doit être calculée sur la base des quantités quotidiennes de cadmium rejetées.

Toutefois, une procédure de contrôle simplifiée peut être instaurée pour les établissements industriels qui ne rejettent pas plus de 10 kg de cadmium par an. En ce qui concerne les établissements industriels d'électrodeposition, une procédure de contrôle simplifiée ne peut être instaurée que si l'ensemble des cuves d'électrodeposition représente un volume inférieur à 1,5 m³.

ANNEXE II

Objectifs de qualité

Pour celles des parties contractantes qui appliquent la stratégie des objectifs de qualité, les normes d'émission sont fixées de manière que le (ou les) objectif(s) de qualité approprié(s), parmi ceux énumérés ci-après, soi(en)t respecté(s) dans la région affectée par des rejets de cadmium. L'autorité compétente désigne la région affectée dans chaque cas et sélectionne, parmi les objectifs de qualité figurant au paragraphe 1, celui ou ceux qu'elle juge appropriés, eu égard à la destination de la région affectée, en tenant compte du fait que l'objectif des présents programmes et mesures est de prévenir et d'éliminer toute pollution.

1. Dans le but de prévenir et d'éliminer la pollution au sens des articles 1er et 4 de la convention de Paris, les objectifs de qualité ci-après, qui sont mesurés suffisamment proche du point de rejet, sont fixés ⁽¹⁾:
 - 1.1. la concentration de cadmium en solution dans les eaux des estuaires jusqu'à la limite des eaux douces affectées par les rejets ne doit pas excéder 5 µg/l;
 - 1.2. la concentration de cadmium en solution dans les eaux suivantes affectées par les rejets ⁽²⁾ ne doit pas excéder 2,5 µg/l:
 - i) eaux de mer territoriales;
 - ii) les eaux, non estuariennes, en deçà de la ligne de base servant à mesurer la largeur de la mer territoriale et s'étendant dans le cas des cours d'eau jusqu'à la limite des eaux douces.
2. Outre les exigences ci-avant, les résultats du contrôle et de la surveillance continus effectués conformément à l'article 2 doivent être comparés aux concentrations suivantes ⁽¹⁾:
 - 2.1. dans le cas des eaux estuariennes jusqu'à la limite des eaux douces, une concentration de cadmium en solution de 1 µg/l;
 - 2.2. une concentration de cadmium en solution de 0,5 µg/l dans les eaux suivantes:
 - i) eau de mer territoriales;
 - ii) les eaux, non estuariennes, en deçà de la ligne de base servant à mesurer la largeur de la mer territoriale et s'étendant dans le cas des cours d'eau jusqu'à la limite des eaux douces.
 - 2.3. Si ces concentrations ne sont pas respectées, ne fût-ce qu'en un seul point du réseau national de contrôle et de surveillance, les raisons doivent en être avisées à la commission.
3. La concentration de cadmium dans les sédiments et/ou mollusques et crustacés, si possible de l'espèce *Mytilus edulis*, ne doit pas augmenter de manière significative avec le temps.
4. Lorsque plusieurs objectifs de qualité sont appliqués aux eaux d'une région, la qualité des eaux doit être suffisante pour respecter chacun de ces objectifs.

⁽¹⁾ Toutes les concentrations se rapportent à la moyenne arithmétique des résultats obtenus pendant une année.

⁽²⁾ Il n'a pas été fixé de normes de qualité pour la haute mer, vu que les normes de qualité pour les mers territoriales et autres eaux protégeront la haute mer contre la pollution.

ANNEXE III

Méthodes de mesure de référence

1. La méthode d'analyse de référence utilisée pour déterminer la teneur en cadmium des eaux, des sédiments et des mollusques et crustacés est la mesure de l'absorption atomique par spectrophotométrie, après conservation et traitement appropriés de l'échantillon.

Les limites de détection doivent être telles que la concentration en cadmium puisse être mesurée avec une exactitude de $\pm 30\%$ et une précision de $\pm 30\%$ pour les concentrations suivantes :

- dans le cas de rejets, un dixième de la concentration maximale autorisée en cadmium, spécifiée dans l'autorisation,
- dans le cas des eaux superficielles, 0,1 $\mu\text{g/l}$ ou un dixième de la concentration en cadmium, spécifiée par l'objectif de qualité, la valeur la plus élevée étant à retenir,
- dans le cas de mollusques et crustacés, 0,1 mg/kg, poids humide,
- dans le cas de sédiments, un dixième de la concentration du cadmium de l'échantillon ou 0,1 mg/kg, poids sec, séchage effectué entre 105 et 110 °C à poids constant, la valeur la plus élevée étant à retenir.

2. La mesure du débit des effluents doit être effectuée avec une exactitude de $\pm 20\%$.

ANNEXE IV

Procédure de contrôle pour les objectifs de qualité

1. L'autorité compétente précise les prescriptions, les modalités de surveillance et les délais pour assurer le respect du ou des objectifs de qualité en cause.
 2. Pour chaque objectif de qualité choisi et appliqué, les parties contractantes doivent faire rapport à la commission sur :
 - les points de rejet et le dispositif de dispersion,
 - la zone dans laquelle est appliqué l'objectif de qualité,
 - la localisation des points de prélèvement,
 - la fréquence d'échantillonnage,
 - les méthodes d'échantillonnage et de mesure,
 - les résultats obtenus.
 3. Les échantillons doivent être suffisamment représentatifs de la qualité du milieu aquatique dans la région affectée par les rejets et la fréquence d'échantillonnage doit être suffisante pour mettre en évidence les modifications éventuelles du milieu aquatique, compte tenu notamment des variations naturelles du régime hydrologique.
-

ANNEX

PARCOM DECISION 85/1

PROGRAMMES AND MEASURES

of 5 June 1985

on limit values and quality objectives for mercury discharges by sectors other than the chlor-alkali electrolysis industry

THE COMMISSION ESTABLISHED BY THE CONVENTION FOR THE PREVENTION OF MARINE POLLUTION FROM LAND-BASED SOURCES, SIGNED AT PARIS ON 4 JUNE 1974,

having regard to the provisions of the Convention, and in particular to Article 18 (3) thereof,

HAS ADOPTED THE FOLLOWING PROGRAMMES AND MEASURES:

Article 1

1. Every discharge of mercury by industrial sectors other than the chlor-alkali electrolysis industry into the maritime area as defined in Article 3a of the Convention, or into watercourses that affect the maritime area, shall require prior authorization by the competent authority of the Contracting Party concerned. Such authorizations shall lay down emission standards for the discharge and shall be reviewed periodically.

2. The emission standards must not exceed the limit values as set out in paragraph 3 below, except where a Contracting Party applies quality objectives in conformity with Annexes II and IV.

3. The limit values, the time limits by which they must be complied with and the monitoring procedure for discharges are laid down in Annex I. The limit values shall normally apply at the point where waste waters containing mercury leave the industrial plant.

When waste waters containing mercury are treated outside the industrial plant at a treatment plant intended for the removal of mercury, the Contracting Party concerned may permit the limit values to be applied at the point where the waste waters leave the treatment plant.

4. Without prejudice to their obligations arising from paragraphs 1, 2 and 3 and to the provisions of the Convention, the Contracting Parties may grant authorizations for new plants only if those plants apply the standards corresponding to the best technical means available when that is necessary for the prevention and elimination of pollution.

Whatever method it adopts, where for technical reasons the intended measures do not correspond to the best technical means available, the Contracting Party shall provide the Commission with evidence in support of these reasons

before any authorization. The Commission shall, at its next meeting, examine the information provided.

5. For the purposes of these programmes and measures, 'new plant' means:

- an industrial plant which has become operational after the date of adoption of these programmes and measures,
- an existing industrial plant whose mercury-handling capacity has been substantially increased since the date of adoption of these programmes and measures.

6. The reference method of analysis to be used in determining the presence of mercury is given in Annex III, paragraph 1. Other methods may be used provided that the limits of detection, precision and accuracy of such methods are at least as good as those laid down in Annex III, paragraph 1. The accuracy required in the measurement of effluent flow is given in Annex III, paragraph 2.

Article 2

1. The Contracting Parties shall draw up specific programmes for mercury discharges by multiple sources which are not industrial plants and for which the emission standards referred to in Article 1 cannot be applied in practice.

2. The purposes of these specific programmes shall be to avoid or eliminate pollution. They shall include the most appropriate measures and techniques for the replacement, retention and recycling of mercury.

3. The specific programmes shall be in operation as soon as possible and in any case not later than 1 July 1989 and shall be communicated to the Commission.

Article 3

The Contracting Parties concerned shall monitor, within the area covered by the Convention, the aquatic environment affected by discharges. In the case of discharges affecting the waters of more than one Contracting Party, the Contracting Parties concerned shall cooperate with a view to harmonizing monitoring procedures.

Article 4

1. The Commission shall at four-yearly intervals make a comparative assessment of the implementation of these programmes and measures by Contracting Parties on the basis of information supplied to it by them pursuant to Article 17 of the Convention. The information concerned shall, in particular, comprise:

- details of authorizations laying down emission standards for discharges of mercury,
- the results of information collected or inventories drawn up concerning mercury discharged into the maritime area, and into watercourses that affect the maritime area, referred to in Article 1, paragraph 1,

- information laid down in Annex IV, paragraph 2 for those Contracting Parties applying the quality objectives,
- the results of the monitoring of the aquatic environment carried out in accordance with Article 3. Where appropriate, these should be submitted within the framework of the Joint Monitoring Programme.

2. In the event of a change in scientific knowledge relating principally to the toxicity, persistence and accumulation of mercury in living organisms and sediments, or in the event of an improvement in the best technical means available, the Commission shall consider appropriate proposals with the aim of reinforcing, if necessary, the limit values and the quality objectives, or of establishing additional limit values and additional quality objectives.

Article 5

1. The Contracting Parties shall implement these programmes and measures by 1 January 1986.

2. Contracting Parties shall communicate to the Commission the text of the provisions of internal law which they adopt in the field governed by these programmes and measures.

ANNEX I

Limit values, time limits by which they must be complied with, and the procedure for monitoring discharges

1. The limit values and the time limits for the industrial sectors concerned are set out together in the table below:

Industrial sector ⁽¹⁾	Limit value which must be complied with as from:		Unit of Measurement
	1 July 1986	1 July 1989	
1. Chemical industries using mercury catalysts:			
a) in the production of vinyl chloride	0,1	0,05	mg/l effluent
	0,2	0,1	g/t vinyl chloride production capacity
b) in other processes	0,1	0,05	mg/l effluent
	10	5	g/kg mercury processed
2. Manufacture of mercury catalysts used in the production of vinyl chloride	0,1	0,05	mg/l effluent
	1,4	0,7	g/kg mercury processed
3. Manufacture of organic and non-organic mercury compounds (except for products referred to in paragraph 2)	0,1	0,05	mg/l effluent
	0,1	0,05	g/kg mercury processed
4. Manufacture of primary batteries containing mercury	0,1	0,05	mg/l effluent
	0,05	0,03	g/kg mercury processed
5. Non-ferrous metal industry ⁽²⁾			
5.1. Mercury recovery plants	0,1	0,05	mg/l effluent
5.2. Extraction and refining of non-ferrous metals	0,1	0,05	mg/l effluent
6. Plants for the treatment of toxic wastes containing mercury	0,1	0,05	mg/l effluent

⁽¹⁾ Limit values for industrial sectors other than the chlor-alkali electrolysis industry which are not mentioned in this table, such as the paper and steel industries or coal-fired power stations will, if necessary, be fixed by the Commission at a later stage. Meanwhile, the Contracting Parties shall fix emission standards for mercury discharges autonomously in accordance with Article 4 (2) of the Convention. Such standards shall take into account the best technical means available and must not be less stringent than the most nearly comparable limit value in this Annex.

⁽²⁾ On the basis of experience gained in the implementation of these programmes and measures, and pursuant to Article 4 (2), the Commission shall in due course consider proposals for fixing more restrictive limit values.

2. Limit values expressed as concentrations which in principle must not be exceeded are given in the above table for the industrial sectors 1 to 4. In no instance may limit values expressed as maximum concentrations be greater than those expressed as maximum quantities divided by water requirements per kilogram of mercury handled or per tonne of installed vinyl chloride production capacity.

However, because the concentration of mercury in effluents depends on the volume of water involved, which differs for different processes and plants, the limit values, expressed in terms of the quantity of mercury discharged in relation to the quantity of mercury handled or to the installed vinyl chloride production capacity, given in the above table, must be complied with in all cases.

3. The daily average limit values are twice the corresponding monthly average limit values given in the table.
4. A monitoring procedure must be instituted to check whether the discharges comply with the emission standards which have been fixed in accordance with the limit values laid down in this Annex.

This procedure must provide for the taking and analysis of samples and for measurement of the flow of the discharge and, where appropriate, the quantity of mercury handled.

Should the quantity of mercury handled be impossible to determine, the monitoring procedure may be based on the quantity of mercury that may be used in the light of the production capacity on which the authorization was based.

5. A sample representative of the discharge over a period of 24 hours shall be taken. The quantity of mercury discharged over a month must be calculated on the basis of the daily quantities of mercury discharged.

However, a simplified monitoring procedure may be instituted in the case of industrial plants which do not discharge more than 7,5 kilograms of mercury per annum.

Notes

The limit values given in the table correspond to a monthly average concentration or to a maximum monthly load.

The amounts of mercury discharged are expressed as a function of the amount of mercury used or handled by the industrial plant over the same period or as a function of the installed vinyl chloride production capacity.

ANNEX II

Quality objectives

For those Contracting Parties applying quality objectives, emission standards shall be fixed so that the appropriate quality objective or objectives from among those listed below is or are complied with in the area affected by discharges of mercury. The competent authority shall determine the area affected in each case and shall select from among the quality objectives listed in paragraph 1 below the objective or objectives that it deems appropriate, having regard to the intended use of the area affected, taking account of the fact that the purpose of these programmes and measures is to prevent and eliminate all pollution.

1. In order to prevent and eliminate pollution as defined in Article 1 of the Convention and pursuant to Article 4 of the said Convention, the following quality objectives are set:
 - 1.1 The concentration of mercury in a representative sample of fish flesh chosen as an indicator must not exceed 0,3 mg/kg wet fish.
 - 1.2 The concentration of mercury in solution in estuary waters up to the freshwater limit affected by discharges must not exceed 0,5 µg/l as the arithmetic mean of the results obtained over a year.
 - 1.3 The concentration of mercury in solution in the following waters ⁽¹⁾ must not exceed 0,3 µg/l as the arithmetic mean of the results obtained over a year:
 - (i) territorial waters;
 - (ii) waters, other than estuary waters, on the landward side of the base line from which the breadth of the territorial sea is measured and extending in the case of watercourses up to the freshwater limit.
2. The concentration of mercury in sediments or in shellfish (mollusca and crustacea) must not increase significantly with time.
3. Where several quality objectives are applied to waters in an area, the quality of the waters must be sufficient to meet each of them.
4. The numerical values of the quality objectives specified in paragraphs 1 (2) and 1 (3) may, as an exception and where this is necessary for technical reasons, be multiplied by 1,5 until 1 July 1989.

⁽¹⁾ A quality objective for the high seas is not fixed, on the understanding that the quality objective for territorial waters and other waters will protect the high seas from pollution.

ANNEX III

Reference method of measurement

1. The reference method of analysis used for determining the mercury content of waters, the flesh of fish, sediments and shellfish (mollusca and crustacea) is flameless atomic absorption spectrophotometry after suitable pre-treatment of the sample which takes account in particular of pre-oxidation of the mercury and of successive reduction of the mercury ions Hg(II).

The limits of detection must be such that the mercury concentration can be measured to an accuracy of $\pm 30\%$ and a precision of $\pm 30\%$ at the following concentrations:

- in the case of discharges, one-tenth of the maximum permitted concentration of mercury specified in the authorization,
- in the case of surface water, one-tenth of the mercury concentration specified in the quality objective,
- in the case of the flesh of fish and shellfish (mollusca and crustacea), one-tenth of the mercury concentration specified in the quality objective,
- in the case of sediments, one tenth of the mercury concentration in the sample or 0,05 mg/kg dry weight whichever value is the greater.

2. Flow measurement must be carried out to an accuracy of $\pm 20\%$.

ANNEX IV

Monitoring procedure for quality objectives

1. For each authorization, the competent authority shall specify the restrictions, monitoring procedure and time limits for ensuring compliance with the quality objective or objectives concerned.
2. The Contracting Parties shall, for each quality objective chosen, and applied, report to the Commission on:
 - the points of discharge and the means of dispersal,
 - the area in which the quality objective is applied,
 - the location of sampling points,
 - the frequency of sampling,
 - the methods of sampling and of measurement,
 - the results obtained.
3. Samples must be properly representative of the quality of the aquatic environment in the area affected by the discharges, and the frequency of sampling must be sufficient to show any changes in the aquatic environment, taking into account, in particular, natural variations in the hydrological regime. The salt-water fish analysis must be carried out on a sufficiently representative number of samples and species.
4. With regard to the quality objective in paragraph 1.1 of Annex II, the competent authority shall choose the species of fish to be adopted as indicators for analysis. For salt waters the species chosen from among those inhabiting coastal waters and caught locally may include cod (*Gadus morhua*), whiting (*Merlangius merlangus*), plaice (*Pleuronectes platessa*), mackerel (*Scomber scombrus*), haddock (*Melanogrammus aeglefinus*) and flounder (*Platichthys flesus*).

PARCOM DECISION 85/2

PROGRAMMES AND MEASURES

of 5 June 1985

on limit values and quality objectives for cadmium discharges

THE COMMISSION ESTABLISHED BY THE CONVENTION FOR THE PREVENTION OF MARINE POLLUTION FROM LAND-BASED SOURCES, SIGNED AT PARIS ON 4 JUNE 1974,

Having regard to the provisions of the Convention, and in particular to Article 18 (3) thereof,

HAS ADOPTED THE FOLLOWING PROGRAMMES AND MEASURES:

Article 1

1. Every discharge of cadmium into the maritime area as defined in Article 3a of the Convention, or into watercourses that affect the maritime area, shall require prior authorization by the competent authority of the Contracting Party concerned. Such authorizations shall lay down emission standards for the discharge and shall be reviewed periodically.

2. The emission standards must not exceed the limit values as set out in paragraph 3 below, except where a Contracting Party applies quality objectives in conformity with Annexes II and IV.

3. The limit values, the time limits by which they must be complied with and the monitoring procedure for discharges are laid down in Annex I. The limit values shall normally apply at the point where waste waters containing cadmium leave the industrial plant.

When waste waters containing cadmium are treated outside the industrial plant at a treatment plant intended for the removal of cadmium, the Contracting Party concerned may permit the limit values to be applied at the point where the waste waters leave the treatment plant.

4. Without prejudice to their obligations arising from paragraphs 1, 2 and 3 and to the provisions of the Convention, the Contracting Parties may grant authorizations for new plants only if those plants apply the standards corresponding to the best technical means available when that is necessary for the prevention and elimination of pollution.

Whatever method it adopts, where for technical reasons the intended measures do not correspond to the best technical means available, the Contracting Party shall provide the Commission with evidence in support of these reasons before any authorization. The Commission shall, at its next meeting, examine the information provided.

5. 'New plant' means:

- an industrial plant which has become operational after the date of adoption of these programmes and measures,
- an existing industrial plant whose cadmium-processing capacity has been substantially increased after the date of adoption of these programmes and measures.

6. The reference method of analysis to be used in determining the presence of cadmium is given in Annex III, paragraph 1. Other methods may be used provided that the limits of detection, precision and accuracy of such methods are at least as good as those laid down in Annex III, paragraph 1. The accuracy required in the measurement of effluent flow is given in Annex III, paragraph 2.

Article 2

The Contracting Parties concerned shall monitor, within the area covered by the Convention, the aquatic environment affected by discharges. In the case of discharges affecting the waters of more than one Contracting Party, the Contracting Parties concerned shall cooperate with a view to harmonizing monitoring procedures.

Article 3

1. The Commission shall, at five-yearly intervals, make a comparative assessment of the implementation of these programmes and measures by Contracting Parties on the basis of information supplied to it by them pursuant to Article 17 of the Convention. The information concerned shall, in particular, comprise:

- details of authorizations laying down emission standards for discharges of cadmium,
- the results of information collected or inventories drawn up concerning cadmium discharged into the

- maritime area, and into watercourses that affect the maritime area, referred to in Article 1 paragraph 1,
- information laid down in Annex IV, paragraph 2 for those Contracting Parties applying the quality objectives,
 - the results of the monitoring of the aquatic environment carried out in accordance with Article 2. Where appropriate, these should be submitted within the framework of the Joint Monitoring Programme.
2. In the event of a change in scientific knowledge relating principally to the toxicity, persistence and accumulation of cadmium in living organisms and sediments, or in the event of an improvement in the best technical means available,

the Commission shall consider appropriate proposals with the aim of reinforcing, if necessary, the limit values and the quality objectives; or of establishing additional limit values and additional quality objectives.

Article 4

1. The Contracting Parties shall implement these programmes and measures by 1 January 1986.
2. Contracting Parties shall communicate to the Commission the text of the provisions of internal law which they adopt in the field governed by these programmes and measures.

ANNEX I

Limit values, time limits by which they must be complied with, and the procedure for monitoring discharges

1. The limit values and the time limits for the industrial sectors concerned are set out together in the table below:

Industrial sector ⁽¹⁾	Limit values which must be complied with as from:		Unit of measurement
	1 January 1986	1 January 1989 ⁽²⁾	
1. Zinc mining, lead and zinc refining, cadmium metal and non-ferrous metal industry	0,3 ⁽³⁾	0,2 ⁽³⁾	mg/l effluent
2. Manufacture of cadmium compounds	0,5 ⁽³⁾	0,2 ⁽³⁾	mg/l effluent
	0,5 ⁽⁴⁾	⁽⁵⁾	g/kg cadmium handled
3. Manufacture of pigments	0,5 ⁽³⁾	0,2 ⁽³⁾	mg/l effluent
	0,3 ⁽⁴⁾	⁽⁵⁾	g/kg cadmium handled
4. Manufacture of stabilizers	0,5 ⁽³⁾	0,2 ⁽³⁾	mg/l effluent
	0,5 ⁽⁴⁾	⁽⁵⁾	g/kg cadmium handled
5. Manufacture of primary and secondary batteries	0,5 ⁽³⁾	0,2 ⁽³⁾	mg/l effluent
	1,5 ⁽⁴⁾	⁽⁵⁾	g/kg cadmium handled
6. Electroplating ⁽⁶⁾	0,5 ⁽³⁾	0,2 ⁽³⁾	mg/l effluent
	0,3 ⁽⁴⁾	⁽⁵⁾	g/kg cadmium handled
7. Manufacture of phosphoric acid and/or phosphatic fertilizer from phosphatic rock ⁽⁷⁾	—	—	

⁽¹⁾ Limit values for industrial sectors not mentioned in this table will, if necessary, be fixed by the Commission at a later stage. In the meantime the Contracting Parties will fix standards for cadmium discharges autonomously in accordance with Article 4 (2) of the Convention. Such standards must take into account the best technical means available and must not be less stringent than the most nearly comparable limit value in this Annex.

⁽²⁾ On the basis of experience gained in the implementation of these programmes and measures, and pursuant to Article 3 (2), the Commission shall in due course consider proposals for fixing more restrictive limit values.

⁽³⁾ Monthly flow-weighted average concentration of total cadmium.

⁽⁴⁾ Monthly average.

⁽⁵⁾ It is impossible for the moment to fix limit values expressed as load. If need be, these values will be fixed by the Commission in accordance with Article 3 (2) of these programmes and measures. If the Commission does not fix any limit values, the values expressed as load given in the column headed '1 January 1986' will be kept.

⁽⁶⁾ Contracting Parties may suspend application of the limit values until 1 January 1989 in the case of plants which discharge less than 10 kg of cadmium a year and in which the total volume of the electroplating tanks is less than 1,5 m³, if technical or administrative considerations make such a step absolutely necessary.

⁽⁷⁾ At present there are no economically feasible technical methods for systematically extracting cadmium from discharges arising from the production of phosphoric acid and/or phosphatic fertilizers from phosphatic rock. No limit values have therefore been fixed for such discharges. The absence of such limit values does not release the Contracting Parties from the obligation under Article 1, paragraph 1 of these programmes and measures to fix emission standards for these discharges. Limit values will, as necessary, be fixed by the Commission at a later stage.

2. Limit values expressed as concentrations which in principle must not be exceeded are given in the above table for the industrial sectors 2, 3, 4, 5 and 6. In no instance may limit values expressed as maximum concentrations be greater than those expressed as maximum quantities divided by water requirements per kilogram of cadmium handled. However, because the concentration of cadmium in effluents depends on the volume of water involved, which differs for different processes and plants, the limit values, expressed in terms of the quantity of cadmium discharged in relation to the quantity of mercury handled, given in the above table, must be complied with in all cases.
3. The daily average limit values are twice the corresponding monthly average limit values given in the above table.
4. A monitoring procedure must be instituted to check whether the discharges comply with the emission standards which have been fixed in accordance with the limit values laid down in this Annex.

This procedure must provide for the taking and analysis of samples and for measurement of the flow of the discharge and the quantity of cadmium handled.

Should the quantity of cadmium handled be impossible to determine, the monitoring procedure may be based on the quantity of cadmium that may be used in the light of the production capacity on which the authorization was based.

5. A sample representative of the discharge over a period of 24 hours shall be taken. The quantity of cadmium discharged over a month must be calculated on the basis of the daily quantities of cadmium discharged.

However, a simplified monitoring procedure may be instituted in the case of industrial plants which do not discharge more than 10 kilograms of cadmium per annum. In the case of industrial electroplating plants, a simplified monitoring procedure may only be instituted if the total volume of the electroplating tanks is less than 1,5 m³.

ANNEX II

Quality objectives

For those Contracting Parties applying quality objectives, emission standards shall be fixed so that the appropriate quality objective or objectives from among those listed below is or are complied with in the area affected by discharges of cadmium. The competent authority shall determine the area affected in each case and shall select from among the quality objectives listed in paragraph I below the objective or objectives that it deems appropriate, having regard to the intended use of the area affected, while taking account of the fact that the purpose of these programmes and measures is to prevent and eliminate all pollution.

1. The following quality objectives, which will be measured sufficiently close to the point discharge, are fixed ⁽¹⁾, with the object of preventing and eliminating pollution within the meaning of Articles 1 and 4 of the Convention.
 - 1.1 The concentration of cadmium in solution in estuary waters up to the freshwater limit affected by discharges must not exceed 5 µg/litre.
 - 1.2 The concentration of cadmium in solution must not exceed 2,5 µg/litre in waters affected by discharges ⁽²⁾ as follows:
 - (i) territorial waters;
 - (ii) waters, other than estuary waters, on the landward side of the base line from which the breadth of the territorial sea is measured and extending in the case of watercourses up to the freshwater limit.
2. In addition to the above requirements, the results of the monitoring carried out in accordance with Article 2 must be compared with the following concentrations ⁽¹⁾:
 - 2.1 In the case of estuary waters up to the freshwater limit, a concentration of cadmium in solution of 1 µg/litre.
 - 2.2 A concentration of cadmium in solution of 0,5 µg/litre in the case of water as follows:
 - (i) territorial waters;
 - (ii) waters, other than estuary waters, on the landward side of the base lines from which the breadth of the territorial sea is measured and extending in the case of watercourses up to the freshwater limit.
 - 2.3 If these concentrations are not complied with at any one of the points on the national network, the reasons must be reported to the Commission.
3. The concentration of cadmium in sediments and/or shellfish (mollusca and crustacea), if possible of the species *Mytilus edulis*, must not increase significantly with time.
4. Where several quality objectives are applied to waters in an area, the quality of the waters must be sufficient to comply with each of those objectives.

⁽¹⁾ All concentrations relate to the arithmetic mean of the results obtained over one year.

⁽²⁾ A quality objective for the high seas is not fixed on the understanding that the quality objective for territorial waters and other waters will protect the high seas from pollution.

ANNEX III**Reference method of measurement**

1. The reference method of analysis used for determining the cadmium content of waters, sediments and shellfish (mollusca and crustacea) is atomic absorption spectrophotometry after preservation and suitable treatment of the sample.

The limits of detection must be such that the cadmium concentration can be measured to an accuracy of $\pm 30\%$ and a precision of $\pm 30\%$ at the following concentrations:

- in the case of discharges, one-tenth of the maximum permitted concentration of cadmium specified in the authorization,
- in the case of surface water, $0,1\text{ }\mu\text{g/litre}$ or one-tenth of the cadmium concentration specified in the quality objective, whichever is the greater,
- in the case of shellfish (mollusca and crustacea), $0,1\text{ mg/kg wet weight}$,
- in the case of sediments, one-tenth of the cadmium concentration in the sample or $0,1\text{ mg/kg dry weight}$, with drying being carried out between 105 and $110\text{ }^{\circ}\text{C}$ at constant weight, whichever value is the greater.

2. Flow measurement must be carried out to an accuracy of $\pm 20\%$.

ANNEX IV**Monitoring procedure for quality objectives**

1. For each authorization the competent authority shall specify the restrictions, monitoring procedure and time limits for ensuring compliance with the quality objective(s) concerned.
 2. The Contracting Parties shall, for each quality objective chosen and applied, report to the Commission:
on:
 - the points of discharge and the means of dispersal,
 - the area in which the quality objective is applied,
 - the location of sampling points,
 - the frequency of sampling,
 - the methods of sampling and measurement,
 - the results obtained.
 3. Samples must be sufficiently representative of the quality of the aquatic environment in the area affected by the discharges, and the frequency of sampling must be sufficient to show any changes in the aquatic environment, taking into account, in particular, natural variations in the hydrological regime.
-